Cyan Magenta Yellow Black

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 184 (3434)

СУБОТА, 2 жовтня 2004 року

ФОТОФАКТ

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

Ця чарівна дівчина — 19-літня студентка з Тернополя Мар'яна Гапунець. Вона перемогла у національному змаганні, що відбувалося в Донецьку, і тепер представлятиме нашу країну на міжнародному конкурсі моделей у Нью-Йорку.

У НОМЕР

120 тисяч наших співгромадян щорічно помирає від наркотиків

Про це заявив Міністр праці та соціальної політики України Михайло Папієв. Він визнав проблему наркоманії соціальною проблемою держави і запропонував розробити національну стратегію боротьби з нею. На думку міністра, соціальна політика в цій сфері має зосередитися на усуненні причин наркоманії та боротьби з її наслідками. Експерти Мінпраці беруться сформувати систему захисту і підтримки наркозалежних і ВІЛ-інфікованих у процесі розв'язання соціально-медичних проблем. А поки що, за словами Михайла Папієва, в нашій країні дуже низька ефективність реабілітації наркоманів. Після відповідного курсу лікування до нормального життя повертається лише один відсоток наркозалежних.

Без терміну давності

Учора в Івано-Франківську біля Народного дому «Княгинин» відбулося освячення місця, де буде встановлено пам'ятний знак про 60-річчя початку депортації етнічних українців з Польщі. А в краєзнавчому музеї відкрилася виставка архівних документів того часу та матеріалів про культурно-освітнє життя українців Лемківщини, Надсяння, Холмщини та Підляшшя. Відбулася також науково-теоретична конференція за участю вчених Києва, Луцька, Львова, Івано-Франківська, присвячена тій сумній події в історії України, **повідомляє наш власний кореспондент Дарина НАЗАРЧУК.**

Тріполі — це недалеко

Авіакомпанія «Міжнародні авіалінії України» розпочинає постійні польоти до столиці Лівії. Безпосадковий регулярний рейс Київ—Тріполі стане першим на цьому маршруті, що його виконуватиме українська авіакомпанія з міжнародного аеропорту «Бориспіль» на літаку «Боїнг-737» за двома традиційними класами обслуговування — бізнес та економічний. Розклад складено так, щоб забезпечити стикування з ранковими рейси «МАУ» до західноєвропейських країн. Польоти плановано розпочати з 4 жовтня.

УРОЖАЙ—2004

Подорожчає олія

Цьогоріч на Буковині через поганий урожай соняшнику найбільші виробники соняшникової олії підвищили ціни на готову продукцію. Зростання цін становитиме 5—20 відсотків. Стримати підвищення цін зможе лише їхнє зниження на сировину та покращення її якості. Але наразі цього не пригадують, **повідомляє наш власний кореспондент Сергій СУЛИМА.**

КАРТИННА ГАЛЕРЕЯ

Архип КУЇНДЖІ (1842—1910 рр.).
Осінь.
(1876—1890 рр.).

Завтра — День працівників освіти

Визначальний чинник державності, територіальної цілісності, національної ідеї

Працівникам сфери освіти України

Сердечно вітаю вас з професійним святом — Днем працівників освіти!

У всі віки наш народ шанував і возвеличував світочів знань і прогресу, самовідданих хранителів і творців інтелекту, провідників правди, моральних чеснот і носіїв добра. Чи не тому знання, одержані в школі, вищому навчальному закладі, а отже, здобута професія — є найголовнішою цінністю для кожної молодої людини. Чи не тому освіта як визначальний чинник соціально-економічного розвитку, формування громадянського суспільства, зміцнення миру та духовного розвитку стала тим посутнім цементуючим контуром, без якого неможливе існування державності, засад її територіальної цілісності, витоків національної ідеї.

Події бурхливого сьогодення вкотре переконують усіх нас у тому, що лише за належної уваги органів державної влади до освітян, системної підтримки початкової, середньої та вищої школи можливий радикальний і незворотний перехід країни до громадянського суспільства. Лише за умов послідовної реалізації чинного законодавства, поліпшення ресурсного забезпечення і зміцнення навчальної бази закладів та установ освіти можливі кардинальні зрушення в реформуванні навчального процесу, досягненні бажаних змін у настроях українських людей жити в мирі і злагоді «у сім'ї вольній, новій».

Переконаний, що все це сприятиме прискоренню інтеграції вітчизняної школи до міжнародного освітнього простору, до тих цивілізаційних процесів, активними учасниками і творцями яких колись були наші предки за часів Ярослава Мудрого та Богдана Хмельницького.

Прославляйте ж і возвеличуйте надалі українську школу, педагогічну науку, зміцнюйте її традиції і гуманістичні цінності.

Бажаю вам здоров'я, добробуту й процвітання, незгасної енергії і невичерпної творчості у вирішенні нелегких завдань освітянина-науковця, педагога, Вчителя.

З повагою, Володимир ЛИТВИН, Голова Верховної Ради України.

Фото Олександра СЄРОГО (Укрінформ).

ГОЛУБИ З РУК УЧИТЕЛЯ

У нашій країні вдячні учні спорудили пам'ятники улюбленому Вчителю в Харкові і Рівному. А треба було б — у кожному місті. Адже немає людини шанованішої за Вчителя. Це його, який випускає у світ голубів, що символізують учнів, увічнив рівненський скульптор. А в пам'яті кожного з нас він залишився мудрим, добрим наставником.

Тільки в Києві працює більш як 22,2 тисячі педагогів. Як і їхні колеги з інших міст, селищ, сіл, вони прагнуть навчити і підготувати дітей до самостійного життя в нелегких умовах становлення держави.

Серед енергійних, шанованих професіоналів, які люблять своїх вихованців, і недавні випускниці педагогічних вузів Світлана Западнюк **(на фото крайня справа)** і Тетяна Вітько **(друга справа)**. Світлана викладає українську мову і літературу, а Тетяна — географію. Головним у роботі вони вважають оволодіння мистецтвом спілкування з дітьми. І скажіть, що у них це погано виходить...

ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ

ЧИТАЧ, ЯКОМУ ЖОДНІ НЕДОМОВКИ НЕ ПОТРІБНІ

Зустріч з Петром Павловичем Лісогором пригадується мало не щодня — таким цікавим і непересічним виявився цей чоловік. Пенсіонер з Кривого Рогу усе своє життя відпрацював геологом на залізорудних шахтах Кривбасу. Він постійний передплатник, читач і шанувальник «Голосу України», пропагандист серед сусідів та знайомих. Тож подарунок від газети цілком закономірний і справедливий.

— Не завадило б, — радить нам Лісогор, — вивчити і на сторінках «Голосу» осмислити проблему Кривого Рогу: наявність у його надрах численних виробок-порожнин.

Петро Павлович і газеті порадив: писати без недомовок! Утім, «Голос України» цим і приваблює Лісогора. Саме за це він і передплачує газету.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Кривий Ріг Дніпропетровської області.

У "Голосі" про все – вголос!

Любі друзі!

Передплачуйте "Голос України"

3 гривні 30 копійок на місяць – і газета надходитиме п'ять разів на тиждень

Передплата на півроку - 19 гривень 80 копійок, на рік - 39 гривень 60 копійок.

Передплатний індекс - 40224

Увага! 2 гривні на місяць!

Це наш подарунок для індивідуальних передплатників, котрі хочуть одержувати газету тричі на тиждень:

вівторок - з рубрикою "Держава і право";
четвер - з телепрограмою і "Сім'єю";
п'ятниця - з "Освітою", "Поштою" і "5+2".

Тож на півроку така передплата коштує лише 12 гривень, на рік 24 гривні.

Ураховано вартість доставки газети і приймання передплати та інших послуг "Укрпошти".

І НІ КОПІЙКИ БІЛЬШЕ!

Передплатний індекс - 08775

Не гайте часу! Мерщій на пошту чи до листоноші!

А копію квитанції надсилайте в "Голос" - на розіграш подарунків газети.

Окремі умови передплати для підприємств і організацій - у Каталозі видань України на 2005 рік, стор. 85.

Читаймо "Голос" разом!

У центрі Києва вартість 1 кв. м житла в 7 разів перевищує вартість 1 кв. м землі

На чисті води, на «Софіївські зорі»

Учора, в перший день жовтня, у старовинній Умані стартували велелюдні масштабні дійства. Зранку Державний аграрний університет приймав вітання з нагоди 160-річчя свого заснування. Святкова хода всіх учасників торжеств відкрила III Всеукраїнський фестиваль художньої творчості «Софіївські зорі», який проводиться серед колективів аграрних вищих навчальних закладів України. Покладанням квітів до пам'ятників Тарасові Шевченку та загиблим співвітчизникам у другій світовій війні уманці розпочали відзначення Дня міста.

У святкових заходах узяв участь і виступив Голова Верховної Ради України, голова Народної аграрної партії України Володимир Литвин. Докладніше про ці події — в наступних номерах «Голосу України», **повідомляють наші кореспонденти Лідія ТИТАРЕНКО та Сергій ЛАВРЕНЮК.**

Місцевому самоврядуванню — реальну владу

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПАРЛАМЕНТСЬКІ СЛУХАННЯ

У Комітеті Верховної Ради з питань державного будівництва та місцевого самоврядування відбулися слухання на тему «Реформування місцевого самоврядування в Україні».

Саме від місцевого самоврядування залежить, як розвиватиметься держава і піклуватиметься про людей. І саме на самоврядні органи влади покладено відповідальність за втілення законів у життя. На цьому наголосив, відкриваючи парламентські слухання, Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк. Він зазначив, що нині в нашій державі діє понад 700 законів, які безпосередньо стосуються місцевого самоврядування. Однак біда не в тім, що бракує законів, а в тому, що їх не виконують.

Слухання відбулися з ініціативи консультативно-дорадчої ради при Голові Верховної Ради України. Учасники слухань констатували кризовий стан місцевого самоврядування в Україні. Ця криза виявляється, зокрема, в неспроможності більшості самоврядних органів ефективно виконувати покладені на них повноваження насамперед через брак ресурсів. Для подальшого розвитку місцевого самоврядування в нашій державі, на думку учасників слухань, на часі ухвалення змін до Конституції України, які повертали б обласним і районним радам право утворювати власні виконавчі органи; прийняття нових редакцій законів «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про органи державної виконавчої влади», «Про адміністративно-територіальний устрій», «Про статус сільських, селищних та міських голів», а також внесення змін до Бюджетного кодексу та податкового законодавства, що створюватимуть належні гарантії фінансової спроможності органів місцевого самоврядування.

Юліана ШЕВЧУК.

Визначальний чинник державності, територіальної цілісності, національної ідеї

Шановні колеги, дорогі друзі!

Прийміть найщиріші вітання з нагоди Дня працівників освіти!

Це воістину радісне і хвилююче всенародне свято вчителів, учнів, батьків — усіх, хто не байдужий до майбутнього України. Адже освіта — основа духовного, соціально-економічного і культурного розвитку суспільства і держави, ключовою фігурою якої завжди був і є УЧИТЕЛЬ. Разом із вами ми зробили відчутний крок в утвердженні людських чеснот і цінностей, у зміцненні інтелектуального потенціалу Держави, формуємо покоління, здатне зробити свідомий суспільний вибір.

Народні депутати-освітяни послідовно і наполегливо здійснюють ряд заходів, спрямованих на прискорення інтеграційних процесів вітчизняної освітньої системи у європейський і світовий простір, вишукують можливості для зміцнення навчальної бази і поліпшення ресурсного забезпечення навчально-освітніх закладів, вживають рішучих заходів для поліпшення соціального та економічного статусу педагогічних працівників.

Ми й надалі робитимемо все для того, щоб оцінка вчительської праці на сто відсотків відповідала її суспільній і державній значимості, щоб освіта в Україні була справді пріоритетною сферою суспільного життя.

Бажаю усім щастя, міцного здоров'я, благополуччя і успіхів на благо України.

З ДНЕМ УЧИТЕЛЯ, КОЛЕГИ!

**З повагою,
голова Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти,
професор
Станіслав НІКОЛАЄНКО.**

Шановні освітяни!

Ця осіння золота пора дарує нам день, сповнений незабутніх спогадів і вражень про роки навчання і, передусім, глибокої вдячності вам, наші перші вчителі, мудрі наставники, досвідчені педагоги. Ви не тільки долучили нас до скарбниці знань, а й залишили в пам'яті на все життя уроки добра, людяності, вимогливості, патріотизму.

На святах не згадують про проблеми й труднощі, але про матеріальний та соціальний стан освітян ми будемо говорити щодня. Допоки не зробимо так, що ви пишатиметеся не лише своєю професією, а й турботою про вас держави, реальним визнанням вашої неоціненної ролі в побудові високодуховного громадянського суспільства в Україні.

Партія «Єдина Україна» наполягатиме на реалізації в повному обсязі ст. 57 Закону України «Про освіту», зокрема щодо надбавки за вислугу років, щорічної грошової винагороди за сумлінну працю, допомоги на оздоровлення. А поки прийміть наше найщиріше вітання із професійним святом і слова глибокої вдячності за вашу невтомну працю. Хоч вона сьогодні чи не найменш оплачувана і ви опинилися у справжніській скруті, ви не зраджуєте свого покликання і продовжуєте сіяти «розумне, добре, вічне», віддаючи все своє тепло, енергію, душу дітям, а отже, майбутньому нашої єдиної України.

За це вам — низький уклін!

Час віддачі за ваше велике сумління, невичерпне терпіння, безмежну любов і віру неодмінно настане. Наша партія «Єдина Україна» зробить усе можливе, щоб якомога швидше наблизити його.

Здоров'я, успіхів, щастя, добробуту, оптимізму вам і вашим родинам!

**З повагою, Богдан ГУБСЬКИЙ,
голова партії «Єдина Україна»,
народний депутат України,
доктор економічних наук.**

Вибори–2004

Івано-Франківська обласна рада прийняла звернення до Верховної Ради України, Президента, обласних рад, ЗМІ, виборчих штабів та керівників політичних партій, в якому закликає припинити штучне протистояння Схід — Захід України.

***

Наступного тижня у Відні відбудеться судове засідання, на якому розглядатиметься питання надання дозволу правоохоронним органам України ознайомитись з історією хвороби та аналізами кандидата в Президенти України Віктора Ющенка, зробленими в австрійській клініці «Рудольфінерхауз».

***

Керівництво СПУ проводить щоденний моніторинг не лише провладних ЗМІ, а й тих, що контролює «Наша Україна».

***

Приблизні витрати на розгортання діяльності штабів чотирьох кандидатів у Президенти України Віктора Ющенка, Віктора Януковича, Олександра Мороза і Петра Симоненка, за орієнтовними оцінками експертів, перевищили 100 мільйонів доларів.

***

Кандидату в Президенти України, лідеру Всеукраїнського політичного об'єднання «Єдина родина» Олександру Ржавському в Миколаєві з невідомих причин було відмовлено в зустрічі зі студентами медичного коледжу Південноукраїнської академії та суддями Корабельного району міста.

За повідомленнями власних кореспондентів та інформагентств.

Новий глава держави започаткує нову парламентську більшість

Більшість є і буде. Таку думку висловив на прес-конференції координатор парламентської більшості Степан Гавриш. Водночас він переконаний, що вона приречена на «глибокий внутрішній конфлікт». І пояснив цю ситуацію відсутністю представників більшості у «парламентській президії».

Степан Гавриш вважає, що жодних глобальних змін ні в структурі парламентсько-урядової коаліції, ні щодо її керівництва до завершення президентських перегонів не відбудеться. Натомість він переконаний: «Коли минуть вибори, новий Президент створить свою парламентську більшість».

Лідер парламентсько-урядової коаліції повідомив також, що наступного тижня на розгляд народних обранців буде винесено проект постанови, яка змінить процедуру голосування законопроекту №4180. (Нагадаємо: цей документ передбачає внесення змін до Основного Закону країни і перебуває на розгляді в Конституційному Суді.) Проект постанови підготували Степан Гавриш і лідер соціалістів Олександр Мороз.

С. Гавриш не виключає, що парламент може розглянути проект закону про внесення змін до Конституції ще до завершення президентських виборів.

Володимир КОРОЛЮК.

За що Керрі критикує Буша?

Штаб Керрі опублікував заяву, присвячену ситуації в нашій країні. У ній наголошується, що нинішній президент США заплющував очі на придушення демократії в Україні. Керрі вважає, що напередодні президентських виборів в Україні існує практика використання адміністративного ресурсу на користь провладного кандидата. Як повідомляє «Дойче велле», у заяві зазначається, що США разом з ОБСЄ повинні докласти якнайбільше зусиль, щоб вибори в Україні були чесні і прозорі.

Тим часом МЗС України просить США роз'яснити запровадження санкцій проти української компанії «Запорізька регіональна зовнішньоекономічна асоціація». Влада США наклала штрафні санкції на українську компанію нібито за порушення закону США від 2000 року про заборону поставок до Ірану технологій, товарів і послуг, які порушують режим нерозповсюдження зброї масового знищення і засобів її доставки. У перелік включені фірми й організації з України, Росії, Індії, Білорусі, Північної Кореї та Іспанії.

На час, коли верстався номер, «ГУ» не вдалося одержати коментар від керівництва ЗАТ «Запорізька регіональна зовнішньоекономічна асоціація» . У приймальні підприємства заявили, що ситуацією володіє лише гендиректор, якого на місці не виявилося.

Як повідомив у четвер на брифінгу керівник прес-служби МЗС України Маркіян Лубківський, держоргани України проведуть перевірку діяльності асоціації на предмет відповідності законодавству у сфері експортного контролю. Лубківський також зазначив, що економічне співробітництво між Україною й Іраном здійснюється на основі дотримання норм міжнародного права і зобов'язань України з експортного контролю. Україна виходить з того, що Іран є повноправним учасником договору про нерозповсюдження ядерної зброї і його діяльність, пов'язану з ядерної енергетикою, контролює МАГАТЕ.

Карін Маршалл:

«Найголовніше, що ми — разом!»

15 років тому впала Берлінська стіна, яка розділяла не тільки дві держави, а й два світи. Цей день увійшов в історію Німеччини як День німецької єдності. Кореспондент «Голосу України» запитав у прес-секретаря Посольства Федеративної Республіки Німеччина Карін Маршалл, що, на її думку, найважливіше в цій події? А також чи вдалося зламати стіну, не менш міцну, — у свідомості і душах людей, які жили за тоталітарного режиму?

— Для кожного громадянина Німеччини найважливіший результат цієї події, що ми живемо тепер разом, у одній державі. Після катастрофи Третього рейху ми одержали ще й новий шанс для розвитку і процвітання нашої країни. Але падіння Берлінської стіни — це також шанс і для всієї Європи, адже назавжди пішла в минуле ера конфронтації, ворожнечі і холодної війни.

Звісно, процеси відновлення східних земель не відбуваються так добре, як хотілося б. Безперечно, є ще чимало людей, у яких ностальгія за минулим, адже їм до цього часу нелегко перелаштуватися, у багатьох є проблеми, зокрема з роботою. Наша держава намагається розв'язувати їх так, щоб люди в східних землях не почувалися ні обділеними, ні скривдженими. Але я упевнена, що більшість німців — і на заході, і на сході країни радіють, що ми живемо в єдиній державі — без «стін» і ворожнечі.

АКТУАЛЬНО

Перші четвертим: відкличемо тих, хто ігнорує сесії облради

Депутати Львівської обласної ради першого демократичного скликання утворили асоціацію.

На установчі збори прибули 102 депутати. До повторного об'єднання зусиль спонукало обурення застоєм у нинішній обласній раді, адже там ніяк не можуть зібратися для розв'язання важливих проблем регіону.

Свого часу вибори до місцевих рад на Львівщині започаткували оновлювальні процеси в Україні. Микола Горинь, який перейняв естафету від В'ячеслава Чорновола, нагадав присутнім, що тодішня обласна рада ухвалила 400 рішень, які згодом стали підґрунтям багатьох постанов Верховної Ради.

Учасники зборів звернулися до четвертої генерації «слуг народу» із закликом організувати разом із громадськістю процес відкликання депутатів, які не відвідують сесії. Голова обласної ради Михайло Сендак підтримав створення згаданого громадського об'єднання, яке може бути корисним у нинішній ситуації.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Робота для 16 тисяч запоріжців

Сесія Запорізької міськради, в ході якої відбулося виїзне засідання колегії Державного комітету України з будівництва та архітектури, ухвалила генеральний план розвитку Запоріжжя.

Цього дня було підписано також Угоду про співпрацю між Запорізькою обласною державною адміністрацією і Держкомбудом України з реалізації містобудівної політики на території області. Запоріжжя стало четвертим містом після Києва, Харкова, Одеси, де прийнято генеральні плани розвитку й укладено подібні угоди.

Для Запоріжжя це дуже важливий крок, як зазначив під час підписання угоди голова Держкомбуду Валерій Череп. Він допоможе вирішити дві найважливіші проблеми: побудувати найближчим часом транспортні розв'язки, мостові переходи через Дніпро, а також поліпшити екологію міста.

З'явиться попит на послуги 1200 будівельних підприємств, в яких працюють 16 тисяч осіб.

Олександр ВОРОТІЛОВ.

Спасибі тобі, «Берегине»

Після шестирічної перерви до Луцька повернувся міжнародний фестиваль українського фольклору «Берегиня». Вулиці і майдани міста, облмуздрамтеатр стали сценічними майданчиками для фольклорних колективів сімнадцяти областей України, а також Польщі, Литви, Латвії, Естонії, Росії, Молдови, Білорусі. У рамках фестивалю пройшла також наукова конференція «Фольклор і сучасна культура», було організовано виставку виробів народних майстрів.

Святом української душі назвав «Берегиню» один з авторів ідеї фестивалю — професор Волинського державного університету, директор Полісько-Волинського народознавчого центру Інституту народознавства НАН України Віктор Давидюк. Адже зі сценічних майданчиків звучали пісні і мелодії, деякі з яких мають багатовікову історію. А сам Віктор Федосійович здивував усіх повідомленням про нещодавно віднайдену на Рівненщині старовинну щедрівку, вік якої — щонайменше вісімсот років.

Із побутових обрядів на святі найповніше було відображено весільний. А на заключному концерті у Волинському муздрамтеатрі фольклорним колективам разом із дипломами учасників вручали духмяний волинський весільний коровай.

Організатори фестивалю — Міністерство культури і мистецтв України, Державний комітет у справах національностей та міграції, Волинська обласна рада та облдержадміністрація, Луцька міська рада, навчально-методичний центр культури Волині та Полісько-Волинський народознавчий центр. Головним режисером фестивалю 2004 року, як і всіх попередніх, був заслужений діяч мистецтв України Василь Вовкун.

Цьогорічний фестиваль «Берегиня» — уже четвертий. Не вадь, проводиться він нерегулярно. Попередній був аж шість років тому. Тож прощаючись із фестивальним Луцьком, учасники «Берегині» висловили побажання, щоб це святкове дійство, необхідне для збереження духовних скарбів українського народу, проводили хоча б раз на два роки. А Луцьк, який має у цьому великий досвід (згадаймо фестивалі «Різдвяна містерія», «Поліське літо з фольклором», «Меч Луцького замку»), став постійним місцем його проведення. Та й він має на це повне моральне право, адже саме в Луцьку в червні 1991 року народилася «Берегиня». А сам волинський край є надійним оберегом давніх національних традицій.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

СПОРТ

«Дніпро» виправдав наші сподівання

Футбол. Кубок УЄФА. Перший раунд. Матчі-відповіді. 30 вересня.

«Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ) — «Маккабі» (Хайфа). 2:0. Голи: Михайленко, 34, Русол, 77. **Перший матч — 0:1.**

«Дніпро» грав у такому складі : Кернозенко, Єзерський, Шелаєв, Максим'юк (Семочко, 46, Радченко, 78), Костишин, Венглинський, Матюхін, Русол, Михайленко, Рикун, Назаренко (Грицай, 84).

Ми дуже сподівалися на щасливу вдачу дніпропетровців. І вони не підвели нас, здобувши переконливу перемогу, продовжать виступи вже у груповому турнірі.

***

«Лаціо» (Італія, Рим) — «Металург» (Україна, Донецьк). 3:0 (перший матч — 3:0).

Не забудемо загиблих на цьому шляху...

У Кременчуку відзначили 61-шу річницю визволення міста від німецько-фашистських загарбників

Уродженець Липецької області старший лейтенант Георгій Рязанцев у вересні 1943 року опинився на кременчуцькій землі. Разом з бійцями свого батальйону він брав участь у визволенні міста. Перед ними була міська лікарня, перетворена за два роки окупації на могутній оборонний рубіж. Під час бою старший лейтенант зумів гранатами придушити кілька кулеметних гнізд у підвалі одного з корпусів, відкривши шлях для своїх бійців. Німецькі солдати вже заявили, що здаються в полон, але той, хто виходив останнім, зненацька підняв автомат... Георгій Рязанцев назавжди залишився на українській землі. У тім бою брав участь і Василь Шамрай, котрий став ініціатором спорудження пам'ятного знака на місці загибелі героя.

Відкриття монумента стало одним з епізодів святкування 61-ї річниці визволення Кременчука від німецько-фашистських загарбників. Крім традиційних промов, військового салюту і маршу учасники церемонії побачили інсценівку того бою у виконанні вихованців Полтавського обласного військового ліцею.

(Закінчення на 4-й стор.).

На знімках: голова Липецького обласного комітету ветеранів війни (Росія) Михайло Кабанов **(праворуч)** та ветеран Великої Вітчизняної війни Микола Бесклінський; міський голова Кременчука Микола Глухов.

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

Новини — телефоном

Під час всеукраїнського аудіомосту в студії компанії «Укртелеком» у Києві було представлено проект «Аудіоновини на домашні та офісні телефони по всій Україні» від УНІАН.

Тепер для того, щоб прослухати «гарячу» п'ятірку новин, яка оновлюється щогодини, не потрібно очікувати на інформаційний випуск на радіо чи телебаченні, досить набрати телефонний номер 8-900-111-2-111 і прослухати будь-які новини на вибір.

УНІАН уже має досвід трансляції новин на мобільні телефони мережі UMC. Почавши в червні минулого року випуск загальнополітичних новин, нині вже пропонує п'ять блоків і на інші теми.

УНІАН також планує висвітлювати перебіг подій у день виборів Президента України 31 жовтня 2004 року не лише на своїй стрічці та сайті, а й транслювати в телефонній мережі.

Нагадаємо, що разом зі своїм основним Інтернет-сервіс-провайдером — компанією «Укрсат» УНІАН перший в Україні впровадив таку технологію, як пряма реал-відеотрансляція (передачі інтернет-телебачення) під час обох турів президентських виборів 1999 року. На нинішніх президентських виборах буде випробувано створену WNetom платформу під «Аудіоновини на домашні та офісні телефони по всій Україні», а також у мережі мобільних споживачів UMC для інтерактивного подання інформації про перебіг виборів 31 жовтня.

Колиска для талантів

ФЕСТИВАЛІ

В Ялті розпочався конкурс виконавчої майстерності II відкритого Кримського фестивалю національних культур народів півострова «Золота колиска».

У відбірних турах фестивалю візьмуть участь студенти вищих і середніх спеціальних навчальних закладів, вокальні та хореографічні колективи бюджетних і відомчих організацій, спеціалісти закладів культури та мистецтва.

Кількість бажаючих співати на фестивалі дедалі зростає, тому фінал «Золотої колиски» вирішено провести у травні наступного року. Тим часом професійне журі оцінюватиме юні таланти і визначатиме лауреатів та дипломантів фестивалю, який сприятиме збереженню і відродженню культурних національних традицій.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Провідати «неандертальця»

ЗАХОПЛЕННЯ

...Щороку вирушає з Каховки, що на Херсонщині, на захід України пенсіонер Микола Карлович Решетівський. Його як магнітом тягне в рідне село — Жванці на Хмельниччині, де колись працював учителем малювання.

Одного разу на перерві гурт хлоп'ят обступив «Микарловича», як називали педагога діти: от би виліпити в повен зріст первісного чоловіка! «Микарлович» і сам загорівся. У «Сільгосптехніці» виготовили металевий скелет, на який наростили глиняне «тіло». Ліпили з натури — наймiцнішого учня Федька. Терпляче чекали, доки фігура сохла. А потім працювали за методом пап'є-маше. Згодом наповнили стружкою — і первісного велетня зміг підняти навіть першокласник.

«Іграшку» поселили в музеї. Робота виявилася високоякісною, бо минають роки, а «неандерталець» цілісінький. А Микола Решетівський повертається сюди, як у власну молодість.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

Смерть від батька

ТРАГЕДІЯ

Страшна звістка облетіла Севастополь миттю: молодий батько забив до смерті свого семирічного сина. Хлопчик неправильно зробив уроки, і батько вирішив навчити його розуму. Дітовбивець утік з місця злочину і намагався виїхати з Севастополя. Двадцятишестирічного горе-батька заарештовано і він зізнався у вчиненому. Останню крапку в цій страшній історії після закінчення слідства поставить суд.

Світлана КАЛИНОВСЬКА.

Севастополь.

Ціна життя — 100 гривень і 3 літри самогону

КРИМІНАЛ

Саме так оцінили життя 48-річного чоловіка із села Дубинки двоє мешканців Конотопського району.

А почалася ця історія з того, що 75-річна сусідка за винагороду попросила провчити кривдника за колишню образу. Хильнувши у замовниці перваку, найманці зробили свою чорну справу. Повернувшися до неї, недолюдки відрапортували їй про виконання доручення. Вдячна «бабця» видала вбивцям по 50 гривень і трилітрову сулію самогону.

Незабаром убивці завітали до «щедрої» господині. А коли попросили в неї грошей, вона вказала на сусідку, яка начебто про чорний день припасла дві з половиною тисячі гривень. Злочинці, зайшовши до хати, почали жорстоко бити 78-річну жінку, вимагаючи гроші. Та витягла з-під скатертини 20 гривень. Негідникам цього видалося замало, й вони добили стареньку. Прихопивши телевізор, радіоприймач та інші статки, повернулися до своєї «благодійниці». Опісля з місця злочину принесли навідниці ще мішок цукру.

Нині злочинці дають свідчення. В одній із сусідніх камер з ними сидить і їхня 75-річна «благодійниця».

Владислав ЖМУРКОВ.

Сумська область.

«Розваги» не сатаністські, а підліткові

Розкрито резонансний злочин, який сколихнув громадськість Донецька наприкінці серпня: на єврейському цвинтарі в Ленінському районі було розбито і перекинуто два пам'ятники і 13 плит. Крім того, невідомі зловмисники нанесли на стіні сатанінські знаки — перевернуту п'ятикутну зірку і число 666.

Протягом трьох тижнів оперативно-слідча група на чолі із заступником начальника кримінального розшуку міського управління міліції Володимиром Гордієнком шукала вандалів. Було опитано більш як 700 осіб. Виявилося, що тієї ночі на цвинтарі розважалися не «сатаністи», а звичайні підлітки від 15 до 17 років. Їх було четверо, серед них одна дівчина. За словами начальника міськвідділу міліції Анатолія Корольова, у всіх чотирьох цілком благополучні сім'ї, і звістка про причетність дітей до руйнування могил для батьків стала шоком. Порушено кримінальну справу за статтею 297 Кримінального кодексу — «наруга над могилами», із підлітків узято підписку про невиїзд. Стаття передбачає покарання у вигляді штрафу до ста мінімальних окладів або позбавлення волі від 6 місяців до 3 років.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

НА ПОЛОНИНАХ ВІДЦВІВ ОСІННІМИ БАРВАМИ «ЗАХАРЕЦЬКИЙ ГАРЧИК»

Два дні у гірських Підзахаричах Путильського району тішив буковинців 4-й мистецько-етнографічний фестиваль «Захарецький Гарчик».

Буковинські Підзахаричі — село майстрів, митців, мольфарів та просто газдовитих людей, а тому його історія просякнута легендами, котрі від діда-прадіда передаються з уст в уста. Тут Черемош найчистіший, тут понад хмарами, що оповили полонини, знаменита печера Довбуша, в якій місцеві романтики дотепер вишукують нібито сховане чугайстрами золото. Що викликає щирі посмішки у столітніх смерек, котрі бачили гонор і приниження карпатського люду.

Як розповіла одна з організаторок мистецько-етнографічного дійства, голова обласної організації «Буквиця» Марія Коняк, нинішнє святкування має цілком практичну мету — розвиток зеленого туризму в Буковинських Карпатах. Адже тут, як ніде, збереглися звичаї, уклад життя та газдівський ремінент гуцулів. Дотепер навіть деякі заможні родини відмовляються від холодильників та інших електропобутових недоречностей, зберігаючи харч у коморах та пивницях, «замащуючи» страви у піч. Високий гатунок місцевих голубців, начинки, гуслянки, бринзи і кулешу гості могли перевірити на щиро всипаному класичними та сороміцькими коломийками гуцульському весіллі, під акомпанемент зведеного оркестру цимбалістів із Підзахаричів та майже всіх районів області. Але так і не зрозуміли, що тут п'янкіше: повітря, запальний танець «Гуцулка» чи місцевий напій, який настояний на 12 травах.

Мандруючи від одного святкового столу до іншого, приїжджий люд споглядав шедеври місцевих вишивальниць, митців по дереву та шкірі, художників. Та найбільше враження всі отримали від виступу танцювального ансамблю «Черемош», яким керує Марія Татарин. Торік цей самобутній колектив став призером Всеукраїнської виставки «Українське село запрошує», де здивував усіх тим, що достатньо професійний ансамбль складається з сімей — від бабусі до онуків.

Організатори нинішнього фестивалю сподіваються, що наступного року він стане міжнародним, а отже, завітають у карпатські села майновиті чужоземці, що скучили за первозданною чистотою незайманої природи.

Сергій СУЛИМА.
Фото автора.

ТЕОРІЇ, ГІПОТЕЗИ, ВЕРСІЇ

Людожери — жертви екології

Люди гинуть щодня. Цей сумний факт, сам по собі, на превеликий жаль, мало кого хвилює. За тривалу історію виду гомо сапієнс наші побратими вигадали безліч способів умертвіння собі подібних: від війни до транспортних засобів. Ми звикли до смерті, але самий факт, що нас можуть убити, а тим паче вжити як їжу — представники інших біологічних видів, спричиняє в нас стан шоку.

До того ж створіння типу акул та крокодилів (чого очікувати від примітивних тварин?) лякають нас значно менше, ніж наші, відповідно до біологічної класифікації, «брати по класу» — ссавці. Принаймні повідомлення про знищення в Мозамбіку лева-людожера більшість людей сприйняла з полегшенням. Жертвами звіра, який кілька місяців держав у страху мешканців півночі країни, стали 14 місцевих жителів, серед них було троє дітей. Ще трьох осіб було серйозно поранено. За словами представника місцевої влади, операція зі спіймання людожера була тривала і складна. Лев продовжував чинити опір навіть після того, як в нього влучили кілька куль і стріл. Під час своєї останньої сутички вже вмираючий хижак спромігся поранити ще кількох людей.

Феномен людоїдства серед великих хижаків зустрічається не дуже часто. Серед тварин, які свідомо полюють на людину, крім великих котячих — левів, тигрів, леопардів, не раз з'являлися і ведмеді. У більшості випадків це досить великі немолоді особини, в яких брак сил для полювання на звичну дичину — оленів, антилоп — компенсується багатим досвідом і холоднокровністю, необхідними для успішного нападу на людину. Традиційно вважають, що глибинні причини явища — екологічні. Порушення середовища проживання, відсутність достатньої кормової бази штовхає тварин на крок, від якого їх молодші та удачливіші родичі утримуються.

Найбільше випадків появи кішок-людожерів зафіксовано в Індії. Траплялося так, що хижаки за кілька років страшного полювання розривали по 100—200 чоловік. Відомий дослідник і мисливець Джим Корбетт у своїй книзі «Кумаонські людоїди» описав чимало конкретних випадків. Зокрема, чоугарський тигр-людожер, котрий жив на північному сході Індії, убив 64 осіб з 15 грудня 1925 року до 21 березня 1930 року. Цей звір тероризував мешканців на території, що простиралася з півночі на південь на 50 миль і зі сходу на захід на 30 миль, загальною площею 1500 квадратних миль (1 миля = 1,6 км). Корбетт також описав випадок, коли один леопард на півночі Індії убив 125 чоловік за період з 9 червня 1918 року до 14 квітня 1926 року. Альфред Брем навів у своїй праці «Життя тварин» офіційну статистику, опубліковану індійським урядом, про кількість жертв тигрів у Індії: 1877 рік — 819 осіб, 1878 — 816, 1879 — 698,1880 — 872, 1881 — 889, 1882 — 895, 1883 — 985, 1884 — 831, 1885 — 838, 1886 — 928. Відомі кілька випадків з левами-людожерами, що набули великого розголосу. У 1898 році два леви тероризували службовців залізниці, котрі будували міст через річку Цаво у Кенії. Вони живцем з'їли майже 30 чоловік.

Людожером вважають хижака, котрий нападає на людей без будь-якого приводу з їхнього боку. Убивства, спочатку рідкі, стають дедалі частішими після того, як звір усвідомлює свою безкарність, свою перевагу над беззбройним населенням. Переконавшись, що людина — найлегша, найдоступніша здобич, людожери «нахабніють» дедалі більше і поступово переходять від нічних нападів до денних: удень люди пересуваються більше, ніж уночі, і підстерегти людину в цей час доби досвідченому вбивці дуже просто. Нападають вони зазвичай на самотнього подорожнього. Втім, деякі хижаки, переконавшись у цілковитій безкарності, починають згодом кидатися і на групи, хапаючи, наприклад, останнього з ланцюжка людей, котрі йшли лісовою стежкою. Постійно маючи справу з людиною, людожери виробляють такі прийоми, врятуватися від яких майже неможливо. Зазвичай ці звірі кидаються на жертву з відстані, яку можна подолати одним стрибком. Ось чому на сто випадків нападу тигрів-людожерів буває тільки один, коли жертва вислизає від звіра. Невдалі полювання на людожерів, невмілі спроби перехитрити їх роблять цих хижаків дедалі обережнішими, досвідченішими, а тому — й небезпечнішими.

Сучасні дослідники не погоджуються зі своїми попередниками і вважають, що звірі-людожери — найздоровіші серед своїх родичів. Більшість левів-людожерів — це молоді самці в гарній фізичній формі, з'ясували вчені. Зоолог Брюс Паттерсон, який працює в чиказькому музеї, та стоматолог Елліс Нейбургер надали докази того, що обидва «цавські» леви мали зламані зуби і щелепи. Три роки тому Паттерсон висловив здогад, що ушкодження і захворювання зубів є серйозною проблемою для великих котячих, котрі, заставши жертву зненацька, угризаються їй у шию. Науковець зазначав, що леви з хворими зубами переключаються на менш швидку і менш обережну людину.

Ці дані підтримувала й авторитетна думка Джима Корбетта, котрий, відзначаючи в тигрів-людожерів зламані зуби і пазурі, першим висловив припущення, що саме поранені хижаки є найбільшою небезпекою для людини. Однак Паттерсон і його колеги вирішили переконатися в тому, що «теорія немочі» підтверджується й за нинішніх часів у разі нападу левів на людину поблизу річки Цаво. Оглянувши зуби і щелепи 23 «проблемних» левів, убитих мисливцями за межами національного парку, вони з'ясували, що тільки менш як чверть левів мали зіпсовані зуби.

А більшість людожерів були здоровими самцями молодшими за п'ять років, що їх зловили на фермах і ранчо, котрі межують з національним парком. Паттерсон, який уже здійснив кілька дослідницьких проектів на матеріалі цавських левів, каже, що молоді самці, вигнані з рідних районів, у пошуках своєї території за межами парку зіштовхуються з дедалі більшою кількістю людей і домашніх тварин. Ймовірно, спокуса є непереборна. Тим часом жахаючі повідомлення про поведінку левів надходять і з інших частин Африки. «Протягом останніх кількох років було досить багато нападів на людину, зокрема й ті, що сталися в південно-африканських туристських таборах», — сказав Крейг Пекер, директор Центру дослідження левів при Міннесотському університеті в Сен-Полі. «У тому-то й проблема, що дедалі більше екотуристичних таборів розташовують на природі просто під носом у левів».

Артем ДМИТРЕНКО.

ПІДСУМОК ТИЖНЯ

Претендентам на перегонах нездоровиться, виборці бігають з жінками на руках

Замість набридливих запитань далеких від політики знайомих «Хто буде наступним Президентом — Ющенко чи Янукович?» дедалі частіше доводиться чути: «Ой, щось воно тривожно на душі...». І заковика не лише в останніх «люб'язностях», якими обмінялися політтехнологи двох основних кандидатів. Якщо ви не займаєтеся складанням політичних анекдотів, то хіба важливо, що там «тупе чи гостре» повалило на івано-франківську землю одного дужого претендента на президентську булаву і як саме виборчі штаби перекладали з німецької висновок віденських ескулапів про причини занедужання другого не менш дужого доти кандидата.

Адже всім зрозуміло — у першому випадку таки полетіло, і незалежно від форм і твердості додало гостроти у виборчу кампанію. У другому, хоч би хто як на свою політичну користь інтерпретував діагноз медиків з «Рудольфінерхаус», маємо раптово враженого фізичною недугою лідера перегонів. Перше й друге однаково додало тривожного присмаку святу демократії — виборам. До речі, даремно деякі колеги із ЗМІ, зокрема й проющенківські, враз почали уникати в описах історії хвороби кандидата терміну «отруєння». Читайте офіційну назву Тимчасової слідчої комісії парламенту на чолі з В. Сівковичем — за таку назву голосували наші обранці як з меншості, так і з більшості. А вони, погодьмося, обізнаніші за нас.

...Виборчі перегони таки набирають якогось тривожного забарвлення. Ще важко однозначно сказати, що це —агонія тих, хто завтра може стати «колишніми», чи складові добре розіграного сценарію. Якось плавно головною «масовкою» виборчого процесу стають не виборці, а силовики і правоохоронці. Вони мають сказати своє слово у долі юного івано-франківського «яйцеметальника», у них запитують про «Ангела»-кілера, який начебто прибув до столиці прибрати одного з кандидатів-лідерів. Вони демонстративно відмовчуються після нападу «братчиків» Корчинського на охорону ЦВК і не менш демонстративно проводять навчання у підворіттях довкола приміщення Центрвиборчкому. У їхніх руках проведення судово-медичної експертизи здоров'я найімовірнішого завтрашнього президента. Учорашній керівник силового відомства інтригує з телеекрану прогнозом про можливий несподіваний поворот у резонансній справі, що поглине інші резонансні події. Підтвердження кулуарних чуток про «таємну вечерю» керівників СБУ з Ющенком напередодні його отруєння і привселюдні виправдовування головних есбеушників держави — це, окрім іншого, ще й привід їх змінити у будь-який момент їх непослуху.

Найяскравішим прикладом посилення ролі силових відомств не лише у житті суспільства загалом, а й на тісному його відрізку до 31 жовтня може послужити несподівана зміна керівництва оборонного відомства. Хто надійніший у разі силової розв'язки виборчої кампанії — генерал-інтелектуал з есбеушними знаннями чи генерал-танкіст з повітряним минулим?

Усі ці підозри могли б традиційно «зависнути» у кулуарних прогнозах чи кухонних балачках, якби не останні заяви найпоінформованіших і найвпливовіших у державі осіб. «Останні події, пов'язані з проведенням виборчої кампанії, особливо специфічна їх інтерпретація, дають підстави бачити у них апробацію намірів зриву виборів і зондування можливої реакції суспільства на такий варіант їх завершення», —наголошує керівник парламенту Володимир Литвин. Ще чинний Президент Леонід Кучма з властивою йому прямотою і простотою застеріг суб'єктів виборчого процесу: не дай, Господи, дійти до протистояння... Заспокойтеся, хлопці, подумайте про завтрашній день...

Чим завтра розрадити своїх політично занепокоєних знайомих? Прописною істиною: відповіді на поставлені головними дійовими особами виборчої кампанії та «правохоронно-силовою масовкою» запитання надалі зможе дати суд (а судові інстанції у нас під ким?). А якщо і він незугарний, тоді відповіді на вулиці шукатиме масовий виборець.

Від цього нас застерігають чільники держави в разі зриву виборів? На відміну від найімовірніших переможців виборів, здоров'я «вулиці» вражає приємно. Читайте тижневі газети: буковинський безробітний Степан Тунь за п'ять хвилин 23 секунди «розірвав шляхом надування ротом» шість дволітрових грілок, а його земляк добровільно пробіг 50-метрову дистанцію за 10,52 секунди з... дружиною на руках.

Анатолій БЕНЬ.

Одвічний борг жертвам нацизму повертають символічно

В Україні триває другий етап виплати коштів колишнім в'язням концтаборів та остарбайтерам, котрий має завершитися до 60-річчя Дня Перемоги

НОТАТКИ З ПРИВОДУ

Дойчмарки як спогад про неволю

Понад три роки в нашій країні виплачують компенсації жертвам нацизму за рахунок коштів німецького федерального фонду «Пам'ять, відповідальність і майбутнє». Щоправда, поняття «відшкодування» сприймається з великою натяжкою і навіть умовно, бо хіба можна якимось чином компенсувати знущання, яких зазнали колишні в'язні концентраційних таборів і гетто, гестапівських тюрем і СД, діти-донори, над якими експериментували фашистські ескулапи? Навіть ті 15 тисяч дойчмарок — найбільша з призначених сум для потерпілих, якою «компенсують» біль і втрачене здоров'я в'язня концтаборів і гетто, ніколи не загоять рани, одержані ними у фашистській неволі.

З України у воєнний час вивезли на примусові роботи 2,4 млн. громадян, із них сьогодні є трохи більше півмільйона, хто має право одержувати ці символічні компенсації. Усіх їх розподілено на сім категорій тодішніх невільників; серед них є і діти, яких вивезли разом з батьками і не залучали до робіт, а також ті, що народилися в неволі.

Згідно із законодавством ФРН кошти німецька сторона направляє Українському національному фонду (УНФ) «Взаєморозуміння і примирення» для виплат громадянам України і Молдови, а також громадянам країн Закавказзя і Центральної Азії, які під час війни постраждали від нацизму на окупованих територіях згаданих країн. Усього Україні виділено 1 млрд. 724 млн. німецьких марок, які виплачують у два етапи: спершу 65 відсотків від призначеної суми, а потім 35. Як же з цим справляється українська сторона? Саме про це і йшлося на брифінгу голови правління УНФ «Взаєморозуміння і примирення» Ігоря Лушнікова.

Таємниця за сімома замками

На брифінгу І. Лушнікова з подачі журналістів постало питання і про так звані відсотки з коштів, котрі набігають з перерахованих німцями грошей. Виникло воно не випадково. Адже німецький фонд нещодавно розподілив колишнім в'язням і примусовим працівникам майже 300 млн. євро з відсотків, що набігли з його 10 млрд. марок. За логікою якісь кошти з відсотків мають з'явитися і в Україні, бо з ФРН надійшли сотні мільйонів євро, котрі в один день з банківських рахунків не розійшлися. Однак про якісь конкретні суми в УНФ дізнатися непросто. Ось що про це каже сам пан Лушніков:

— У червні поточного року справді відбулося засідання опікунської ради федерального фонду Німеччини, на якому розглядали питання розподілу відсотків, отриманих за основний капітал цього фонду. Ідеться про 280 млн. євро, а не про 300, як писали в деяких ЗМІ. Правління фонду, розробивши модель розподілу відсотків, врахувало забезпеченість кожної партнерської організації плафоном, тобто законом визначену суму для кожної країни. Відсотки розподілили між трьома партнерськими організаціями, котрим не вистачало плафона. Це — Міжнародна організація з міграції, яка виплачує гроші постраждалим по всьому світу за винятком країн, де роблять це шість інших партнерських організацій, Комітет матеріальних претензій євреїв до Німеччини і Росії. Що стосується наших відсотків, то хотів би спершу нагадати про механізм виплат, який існує сьогодні. Чомусь деякі заявники, журналісти помилково думають, що оті 650 млн. євро, котрі ми виплачуємо з липня 2001 року, весь час лежали в банках на рахунках УНФ, на які мають набігти відсотки. Насправді тих коштів в Україні не було жодного дня, вони перебували на рахунках федерального фонду Німеччини. Нам кошти перераховують лише після того, як переглянуть і затвердять подані нами списки. Ми, наприклад, підготували список на 30 тис. осіб, німецька сторона під кожне конкретне прізвище відповідної категорії постраждалого й перераховувала кошти. Останні надходять на рахунки УНФ до національного банку, після чого протягом трьох днів ми їх списуємо на виплатні рахунки в банки. От за ці три дні, доки вони там лежать, і нараховують відсотки, які йдуть в рахунок наших адміністративних витрат...

Ігор Миколайович так і не назвав жодної конкретної суми, хоча вони, безперечно, є. Бо відомо не лише банкірам, що інколи дають величезні суми у кредит навіть на кілька годин, від чого мають непоганий «навар». А сумами наш фонд оперує солідними. Тільки для виплат першого етапу компенсацій він одержав 537 687 467,21 євро, а для другого — понад 143 мільйони євро. Для обслуговування компенсаційних виплат фонд має договори з банками-агентами, котрі визначено Кабміном. За використання грошей, або залишків коштів, як зазначає сам І. Лушніков, банки нараховують відсотки.

Не кажуть про це і в Національному банку країни, оскільки інформація про стан рахунків УНФ «Взаєморозуміння і примирення», згідно з чинним законодавством, є банківською таємницею. У Мінфіні нагадали, що кошти нашого УНФ фактично є коштами німецького фонду і не входять до бюджету України. А Служба безпеки України повідомила: контроль за діяльністю цього фонду здійснюють Кабмін та адміністрація Президента України. Мовляв, у контролерів і можете дізнатися про все, що вас цікавить.

Хоч як там було, а з усього видно, що ми ще не доросли до того рівня, щоб прилюдно, як це зробили німці, назвати суму відсотків і сказати, куди її направили. Весь світ знає, з чого і яким чином набігли німецькі відсотки, а в нас — зась, таємниця! А саме під покровом таємниці й творять усілякі справи, що дає привід для поширення розмов і чуток. А дізнатися, які є у нас відсоткові кошти і як їх використовують, зможемо, мабуть, лише в німецькому фонді.

Адмінвитрати — близнюки-брати адмінресурсу?

Цікавим лишається й питання використання УНФ «Взаєморозуміння і примирення» відсотків із залишків коштів на покриття адміністративних витрат. Ще в 2001 році пан Лушніков казав, що для утримання фонду та його відділень потрібно 450 тис. євро на рік. А за підрахунками деяких спеціалістів, нині ці витрати зросли до нечуваних розмірів — наші «примиренці» начебто значно більше коштів використовують протягом одного місяця. Чи справді це так? Конкретної відповіді не вдалося почути на брифінгу Ігора Лушнікова. Ось що він сказав:

— Що стосується наших адміністративних витрат, то за угодою з німецьким фондом на них передбачено (на процеси підготовки та виплати коштів) 2,5 відсотка від плафону, а ми вкладаємося в 1,6. Усі залишки, що накопичуються, ми виплачуватимемо на другому етапі насамперед колишнім працівникам сільського господарства, сфери послуг, дітям, які не працювали. Ідеться про тих, кому призначено найменші суми компенсацій — 1,5 тис. марок. Незабаром відбудеться засідання нашої спостережної ради, де розглянемо це питання...

Володимир ПІДВИСОЦЬКИЙ.

ФОТОФАКТ

У Києві відбувся V з'їзд Міжнародного українського союзу учасників війни, на якому ветерани висловили готовність обстоювати свої права і брати активну участь у політичному житті держави. **На знімку:** під час відкриття з'їзду.

Фото Олега ДИКАНЯ (Укрінформ.).

Не забудемо загиблих на цьому шляху...

(Початок на 3-й стор.).

Юнаки у формі і зі зброєю тих років могли б у когось викликати посмішку, втім, присутні тут ветерани свої нагороди одержували в такому ж віці.

Коли йшли бої за Кременчук, Василеві Шамраю не виповнилося і дев'ятнадцяти, але за плечима вже була Курська дуга й орден за знищення взводу гітлерівців. Це влітку, а восени — Кременчук, штурм міста і форсування Дніпра. Його взвод першим перетнув річку. На піщаному острові їх залишилося троє, вони протрималися два дні, але виявилося, що переправа буде в іншому місці й обіцяного «Героя» Василь Кузьмич не одержав. Усього за неповні два роки війни — шість орденів і п'ять поранень. Осколок під лопаткою тривожить і досі, а ногу він втратив у 44-му, в боях на західних рубежах України.

Піхотному старшині Миколі Бесклинському поталанило більше. Він повернувся живий і здоровий, пройшовши Корсунь, Яси, Балатон, зустрівши Перемогу в Австрії. У нього велика родина — аж двадцять двоє. А тоді, восени сорок третього, в районі Кременчука їх, тільки що призваних, ще без форми, вишикували і скомандували вийти тим, хто закінчив сім класів. У їх числі був і Миколка, який ще нічого не розумів. Ці три кроки стали пропуском у подальше життя йому, його дітям, онукам і правнукам. Найграмотніших відправили до школи молодших командирів, а інших кинули форсувати Дніпро. Під вогонь гармат і кулеметів добірних німецьких частин. На думку експертів, у тій операції загинув практично весь особовий склад Степового фронту.

Ви бачили очі воїна, який доторкнувся до своєї зброї через шістдесят років? Цього дня кулеметник Шамрай демонстрував ліцеїстам прийоми роботи зі зброєю. Руки Василя Кузьмича, котрий 37 років працював кранівником, одразу згадали бойові навички, а швидкість, з якою він підготував до стрільби «Максима», свідчила про вагомість його бойових нагород переконливіше за архівні документи.

Пізніше, у неофіційній обстановці дружнього застілля, ветерани дякували організаторам свята — Кременчуцькому міському голові Миколі Глухову і почесному президенту благодійного фонду «Джерело» Володимиру Матицину. З ініціативи Володимира Митрофановича фондом у районі і місті відновлено більш як півтора десятка меморіалів і братських могил, споруджено нові, в тому числі і пам'ятник Рязанцеву. Пам'ятний знак, утім, — не єдиний подарунок фонду ветеранам. До дня звільнення Кременчука на кошти «Джерела» придбано і встановлено в госпіталі для ветеранів устаткування нової бойлерної. Усе це не разові акції, а бажання Володимира Матицина, який втратив у тій війні 18 родичів, увічнити пам'ять про загиблих і допомогти живим, котрі віддали свою молодість, сили, здоров'я, життя в ім'я свободи нашої країни.

Олег ДЕНИСОВ.

Фото Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО.

Київ — Кременчук — Київ.

Крадії в Інтернеті

Шок: 19-річний хлопець, підробивши дані, став власником акціонерної сторінки в аукціонній торговій Інтернет-фірмі Ібей. Наслідком цієї простої операції стало те, що найбільший Інтернет-ринок світу, на якому понад 100 млн. користувачів торгують товарами вартістю 24 млрд. євро, впродовж кількох годин у Німеччині не функціонував, а аукціони відбувалися без учасників, що призвело до катастрофічних втрат продавців.

Така «крадіжка» Інтернет-адреси — лише один з останніх злочинів, скоєних в Інтернеті. Зростає кількість крадіжок банківських кодів. «Трюки» стають дедалі досконалішими. Невідомі зловмисники вистежили рахунки клієнтів Дрезднер банку і переказали з них гроші на рахунок у Латвії. Недавно клієнти Дойче банку, Пост банку та інших одержали підроблені повідомлення через Інтернет-зв'язок. Їх просили надіслати дані про рахунок. Деякі громадяни виявилися довірливими. Потім з'ясувалося, що перекази здійснено на чужі рахунки. Загалом у світі інтернетівські зловмисники заподіяли банкам, кредитним інститутам і клієнтам збитків більш як на мільярд доларів.

«Викрадання» електронних адрес і банківських кодів —лише два приклади методів злочинців, чиї фантазія і технічні знання не мають меж. Фахівці вже кажуть про організовану Інтернет-злочинність. Комп'ютерні віруси, небажана реклама, що надсилається на електронні адреси, та викрадання кодів — такий нині інструмент злочинців High-Tech (високотехнологічне оснащення. — **Авт.**).

Чи стали через це переваги Інтернету, приміром, зручний переказ грошей через домашній комп'ютер, дешеві товари, що їх пропонує Інтернет через систему Ібей, або придбання дешевого квитка на літак — непередбаченими ризиками? Це не так, оскільки є механізми, здатні забезпечити безпеку користування. Але нею досить часто нехтують приватні особи та підприємства. Багато хто з 35 мільйонів німецьких користувачів Інтернету легковажно ставиться до питання безпеки.

Зрештою, ми ж замикаємо квартиру, коли виходимо з дому. То чому забуваємо робити це зі своєю «скринькою» в Інтернеті? Якщо бути уважним, то розпізнати підроблені повідомлення про лотерейний виграш, шпигунські програми або знайти віруси, що ховаються за невідомим фото, що надійшло до електронної поштової скриньки, не так уже й важко.

Втім, власний захист користувачів не звільняє і підприємства від відповідальності за безпеку в Інтернеті. Але чимало банків з легкістю перекладають її на клієнтів, вважаючи, що коли злодій дістався до банківських даних, то вкладники мають самі стежити за ними та піклуватися про безпеку власного комп'ютера.

Проте банки та електронні торгові служби (як, приміром, Ібей), що з допомогою Інтернету заробляють мільярди, підрізають гілку, на якій сидять. Фахівці цієї справи вважають, що коли вони хочуть і надалі користуватися довірою користувачів Інтернету, то повинні значно більше робити для їхньої безпеки. Приміром, банки досі не оснастили своїх електронних клієнтів — тих, хто користується послугами через Інтернет, цифровими підписами, що могло б поліпшити ідентифікацію і безпеку користування. Але мало того, що безпека в мережі може створити незручності для користувачів, то вона ще й призведе до додаткових витрат. Тому банки поки що не готові робити їх. Незважаючи навіть на те, що електронні клієнти дають змогу заощадити дуже багато грошей.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

«Майбутнє — за сільгоспкооперативами»

У цьому твердо переконаний голова сільськогосподарського обслуговуючого кооперативу «Прометей», що у Новоукраїнському районі Кіровоградської області Микола Макодзеба

ДОСВІД

Що сільське господарство може бути прибутковим і забезпечувати нормальне життя селян на прикладі власних господарств довів голова сільськогосподарського обслуговуючого кооперативу «Прометей» Микола Макодзеба.

На запитання, чому в його господарствах краще, аніж у сусідів, Микола Гаврилович відбувається жартом. Розповідає анекдот про те, як запросив американський лідер радянського в гості, а той і цікавиться: «За який кошт п'ємо?» «Бачиш, — каже американський президент, — міст через річку? Коли його будували, зекономили пів-мільйона...» Через деякий час американець завітав до Москви і ставить те саме запитання. «Бачиш міст через річку?» — відповідає його радянський колега. «Ні, не бачу.» «За те й п'ємо...»

— ...І коли мене запитують, чому так добре живемо, я показую: бачите — пшениця, бачите — буряк, бачите — соняшник... За те й живемо... — розповідає Микола Макодзеба.

«Терпіти не можу слово «борги»...»

Уже не перший рік очолюваний Миколою Макодзебою кооператив є безперечним лідером у Новоукраїнському районі, та й чи не кращим в усій Кіровоградській області. Підприємство об'єднує три агрофірми і одне фермерське господарство. За всіма показниками вони на найвищому рівні, всі працюють прибутково. Люди отримують стабільну заробітну плату, з ними своєчасно розраховуються за оренду паїв і майнових сертифікатів.

— Я терпіти не можу слово «борги», — каже Микола Макодзеба, — тож нікому нічого не винен. Ні людям, ні державі. Нещодавно ми приєднали до себе господарство в селі Приют, так там люди вісім років не бачили заробітної плати. Протягом року ми розрахувалися з селянами і державою. Нині це господарство дає прибуток...

Такий підхід до справи має й свої мінуси.

— Знаєте, щороку є такий період, десь із листопада по лютий, коли керівники сусідніх господарств зі мною навіть не здороваються. У цей час у господарствах проводять збори і є чимало бажаючих забрати свій пай, щоб перейти до мене...

«Кожен намагається обманути виробника...»

Сільське господарство може бути прибутковим лише в тому разі, якщо в ньому об'єднано всі виробничі процеси. У цьому Микола Макодзеба переконаний і протягом всієї своєї діяльності активно впроваджує власну програму в життя. Дечого вже вдалося досягти.

— Має бути єдина економічна піраміда, — каже він, — єдиний ланцюжок: від поля до магазину. Варто одній ланці випасти з ланцюжка і справа буде безнадійно загублена...

Микола Макодзеба має великий досвід у веденні сільського господарства. Працював головою колгоспу, головою райдержадміністрації, начальником обласного управління сільського господарства і промисловості. Не раз виїжджав до різних країн світу, щоб набути досвіду. Нині склалося так, що іноземці приїжджають вчитися до нього...

Ідею про створення сільськогосподарського кооперативу, який об'єднав би безпосередньо сільське господарство і переробну промисловість, він виношував не один рік. Для чого потрібне таке різногалузове об'єднання? Аргументи у голови більш, ніж переконливі.

Скажімо, щороку на його полях збирають близько чотирьохсот тонн цукрового буряку. Це третина тієї маси, яку здатний переробити за сезон середній цукрозавод. Об'єдналися б три такі господарства і мали б власний. Бо на практиці виходить, що на праці селян наживаються зовсім сторонні люди. До того ж усіма способами намагаються обманути виробника.

— Вони самі визначають якість товару і, звісно, не на нашу користь. Лише на вагах ми втрачаємо до трьохсот кілограмів з кожної машини. На здешевленні готової продукції це жодним чином не позначається...

Те саме можна сказати про зерно, соняшник, іншу сільгосппродукцію.

— Виробляючи власні крупи, змелюючи зерно для свого хлібозаводу, виготовляючи власну олію, я маю чимало відходів, з яких виходить чудовий комбікорм, що не лише здорожчує сільгосппродукцію, а й знижує собівартість м'яса і молока. Коли б я мав ще й власні магазини, готова продукція у них була б значно дешевшою, аніж маємо нині. Але таке можливо лише за умов нормальної конкуренції...

До речі, нині хлібозавод, який входить до кооперативу, випускає з власної продукції до двох з половиною тисяч буханок хліба на добу. До кінця року його продуктивність плановано збільшити вдвічі. Хліб від Макодзеби купують майже в усьому Новоукраїнському районі. Роздрібна ціна однієї буханки — 90 копійок, тобто на 70 копійок менше, ніж в обласному центрі...

Дещо про парадокси

Під час розмови із Миколою Макодзебою не обійшли увагою й парадокси вітчизняного аграрного комплексу.

— Нині складається така ситуація, — каже він, — що неврожай для аграріїв вигідніший, аніж надврожаї. Торік я зібрав близько ста тонн зерна і реалізував його по 1100-1200 гривень. Цього року врожай вп'ятеро більший. Здав частину на елеватор по 900 гривень. А далі ціна почала падати. Нині пропонують близько 450 гривень за тонну. А скільки затрачено на збирання врожаю, пальне, просушування тощо. Реальна ціна зерна становить близько 1100 гривень. Тож виходить, працюємо собі у збиток... Однак, як можемо, здорожчуємо наявне зерно. За рахунок тієї ж переробки і випуску власної продукції...

Звісно, за рахунок тієї переробної промисловості, що нині є в господарствах Макодзеби, повністю покрити збитки на зерно не вдасться. Єдина надія на соняшник, якого вродило в Україні дуже мало і, відповідно, закупівельна ціна на нього порівняно з минулим роком зросла втричі...

Основна складова успіху

Працюється добре з тими, кому повністю довіряєш. Миколі Макодзебі у цьому плані скаржитися немає на що. Адже три господарства, що входять до його кооперативу, очолюють рідні сини, а одне — брат. Кому ж довіряти, як не рідні?.. А ще підростає і наймолодший синочок. Йому поки що виповнилося лише чотири роки, та невдовзі й він почне переймати багатий досвід батька і старших братів.

Олег БОНДАР.

Кіровоградська область.

На знімках: голова сільськогосподарського обслуговуючого кооперативу «Прометей» Микола Макодзеба; хліб у «Прометеї» випікають смачний і дешевий.

Фото автора.

Друге народження заводу

По будівельну техніку тепер не треба їздити за тридев'ять земель

Історія Кураховського машинобудівного заводу (КМЗ) почалася після війни — зруйноване народне господарство потребувало будівництва нових фабрик, заводів, електростанцій. Кураховський експериментальний завод спеціальних будівельних конструкцій, або Кураховський механічний завод (так тоді називалося підприємство), був покликаний забезпечити відновлювані об'єкти Донбасу і півдня України, а також ті, що заново споруджуються, металоконструкціями, чавунним і сталевим литвом, запчастинами до будівельних механізмів, інструментом, устаткуванням, малою механізацією. Десятки років завод орієнтувався на теплову й атомну енергетику, тому припинення будівництва нових станцій боляче вдарило по підприємству. Порожніли цехи, звільнялися люди, рвалися старі зв'язки.

Датою другого народження Кураховського машинобудівного по праву можна вважати 2003 рік. «Оживити» завмерле виробництво вдалося завдяки інвесторам — Кураховському управлінню торгівлі і футбольно-спортивному клубу «Промінь» міста Курахове. Зверніть увагу, що кошти вкладають саме місцеві підприємці, які побачили реальну перспективу відродження заводу.

Один з основних видів продукції, що випускається тут, — автобетонозмішувачі на базі шасі автомобілів КрАЗ, КамАЗ, МАЗ марки СБ-92В-2 обсягом 5 $м^3$ і марки СБ-195 обсягом 6 $м^3$, де використовується металопрокат і комплектуючі, вироблені в Україні, Білорусі та Росії.

— Разом з холдинговою компанією «АвтоКрАЗ» Кременчука ми завершуємо розробку програми виробництва автобетонозмішувачів з обсягом змішувального барабана 7 кубічних метрів, — розповідає комерційний директор КМЗ В'ячеслав Василина. — У 2005 році плануємо розробити модифікацію обсягом вісім кубічних метрів. Потреба в такій техніці в Україні зростає рік у рік, адже обсяги будівництва ростуть. Причому не тільки житлового, а й промислового. Серед наших партнерів — ТОВ «Востокэнерго», ТОВ «Техремпоставка», ТОВ ПЕС «Міськенерго», завдяки яким розвиваються нові напрями, підтримується стабільність у замовленнях.

У найближчих планах заводу — вихід на зовнішній ринок, де підприємство постарається скласти гідну конкуренцію закордонним виробникам аналогічної техніки. Кураховські автобетонозмішувачі вигідно відрізняються доступною ціною, що немаловажно для вітчизняних будівельних фірм. Але поки що споживачі в Україні мало знають про таку можливість заощадити на покупці техніки. До речі, продукція КМЗ необхідна і в інших галузях: в енергетиці, вугільній промисловості, сільському господарстві, на залізниці.

Сьогодні на заводі завантажено основні цехи з виробництва автобетонозмішувальних установок і металоконструкцій для електростанцій і будівельних підприємств. На підприємстві кажуть про дефіцит кадрів: потрібні конструктори, технологи, програмісти, кваліфіковані робітники, які вміють працювати на напівавтоматичних та автоматичних зварних апаратах, на верстатах з числовим програмним управлінням і апаратурі плазмового різання. Нині на заводі створено 200 робочих місць і планується в 2005—2007 роках збільшити їх до 500. Таке підприємство, що гарантує людям роботу і зарплату, дуже важливе для міста.

— У нас є вільні виробничі площі і устаткування, тому ми готові до співробітництва і з іншими партнерами, — каже В. Василина. — Наше підприємство перебуває в зоні зі спеціальним режимом інвестиційної діяльності (Промислова зона, 69, м. Курахове). Є залізничні і автомобільні під'їзні колії, система електро- та водопостачання.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Фото Ірини ОЛЬШАНСЬКОЇ.

Козацька та старшинська генеалогія

НОВІ КНИГИ

Історії козацьких полків доби Гетьманщини начебто присвячено чимало наукових студій відомих істориків. Водночас поки що бракує монографії, яка узагальнила б надбання попередників, показала історичне значення козацьких формувань у становленні державності України, захисті її від посягань ворогів. Очевидно, це важливе завдання поки що неможливо якнайкраще реалізувати без грунтовного вивчення багатьох складових зазначеної теми.

Полковий устрій колишньої Гетьманщини як унікальне явище у цьому зв'язку активно досліджують сучасні науковці. Помітні успіхи в цій справі має історик В. Кривошея, який позаминулого року в київському видавництві «Стилос» видав книги «Генеалогія українського козацтва: Нариси історії козацьких полків», «Генеалогія українського козацтва: Білоцерківський полк». Щойно побачили світ дослідження О. Дана «Козацтво Брацлавщини у боротьбі за свободу і незалежність (1648—1676 рр.)» та П. Аброскіна, В. Кривошеї, О. Стасенка «Київщина козацька: люди і долі» (обидві — видавничий дім «Стилос»).

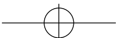
Одразу зазначимо, що згадані книжки дають добру поживу для складання певних уявлень про добу Гетьманщини, великий фактаж для генеалогічних студій, вивчення біографічного шляху відомих старшин. Опубліковані дослідження також рясніють тисячами прізвищ козаків, отаманів, сотників, полкових урядовців, які зафіксовані у документах. Мабуть, з цих причин практично кожному читачеві удасться знайти якусь деталь, сюжетну лінію, що дасть поштовх для заповнення «білої плями» у власному родоводі. Видання упорядковано за простою схемою — автори подають знайдений ними матеріал у формі переліку полкової, сотенної старшини, конспективних фрагментів про ту чи ту особу, викладають власні версії родоводів окремих старшин. На жаль, викладу часом бракує послідовності, систематизації фактажу. Так, у розділі «Переяслав — місто полкове» останньої книги натрапляємо не раз на персон, які жили і діяли невідомо в якому часі («... Дячок успенський Яків Філановський був (коли? — **Авт.**) козацького роду м. Кобижчі» (стор. 12), «найбільшим козацьким селом було с. Скопці, в якому нараховувало 70 дворів козаків, з них 19 належали до 3-ї статті. Отаманом тут був (коли? — **Авт.**) Федір Бойко...» (стор. 29) тощо. Звичайно, через подібний недогляд згаданими даними важко скористатися наступним дослідникам. На стор .20. «Київщини козацької» написано: «Маємо інформацію про те, що архієпископ чернігівський (1697—1711), а потім митрополит тобольський (1711—1715) Іван Максимович (...) раніше був осавулом полковим комонного полку Іллі Новицького (? —1680—1694—?)». Ця сама версія повторюється на стор. 67 у викладі родоводу Максимовичів-Васильківських. Насправді відомий церковний діяч і письменник, будівничий Чернігівського колегіуму Іоанн Максимович, про якого є багато літератури, після закінчення Києво-Могилянської колегії викладав у ній, потім став ченцем і з 1681 по 1695 рр. був намісником Брянського Свенського монастиря, підпорядкованого Києво-Печерській лаврі. Полковим осавулом, а потім охотницьким полковником став його брат.

До названих вище книг, зрозуміло, можна зробити чимало доповнень, зауважень. Адже вони не претендують на остаточність, це — швидше ескізи до майбутньої картини. Але приємно, що робота в цьому напрямі наполегливо ведеться. Вона стає серйозною основою майбутніх узагальнень.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Cyan Magenta Yellow Black

24 вересня. За участю Голови ВР України Володимира Литвина в Борисполі відкрито Всеукраїнські сільські спортивні ігри.

27 вересня. У Вознесенському Золотоніського району Черкащини відзначали 61-шу річницю визволення села від німецько-фашистського поневолення.

25 вересня. У Святогірську Донецької області тисячі паломників із країн СНД спостерігали за обрядом освячення Святогірсько-Успенської Лаври.

28 вересня. Матч 2-го туру групового турніру Ліги чемпіонів у Києві між командами «Динамо» (Київ) і «Байєр» (Леверкузен) закінчився з рахунком 4—2. Два голи на рахунку Дієго Рінкона.

26 вересня. 80-річна Ріва Соріна з Києва, яка втратила родичів у Бабиному Яру під час масових розстрілів євреїв нацистами, — учасниця мітингу в День пам'яті жертв Бабиного Яру.

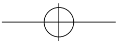

29 вересня. Київ. Активісти кампанії «ПОРА» біля пам'ятника Т. Шевченка та на площі Знань КПІ провели акцію «Переваги освітнього режиму, або Купи собі диплом»

30 вересня. СДПУ(о), Партія Регіонів, НДП, молодіжні та громадські організації Києва ініціювали мітинг «За чесні і прозорі вибори, проти фальсифікації та іноземного втручання у виборчу кампанію України», який пройшов перед ЦВК.

Сім днів з життя країни очима фотокореспондентів Олександра ВОСКРЕСЕНСЬКОГО, Олександра КЛИМЕНКА, Укрінформу та УНІАН

«Секонд-хенд» чи «Настроювач»?

Або На чиї гроші відроджувати наше кіно

ПРОБЛЕМА

Уточнімо відразу: в заголовок цієї статті винесено назви двох кінострічок — «Секонд-хенд» Ярослава Лупія і «Настроювач» Кіри Муратової. А сполучник «чи» слугує там зовсім не задля протиставлення цих двох фільмів, тим паче — їх авторів. І порівнювати названі стрічки з точки зору художніх та змістових вартостей ніхто не збирається, адже коли другий з них вже йде на екранах, то перший лише розпочали знімати, і порівнювати нема чого. Та не про це мова — про інше.

Але спочатку — про те, що в згаданих кінострічках є спільного. Те передусім, що їх творці — відомі й шановані українські режисери. По-друге, виробничо-творчою базою для обох стрічок стала славна в минулому і відроджувана нині Одеська кіностудія. По-третє, обидва фільми благословило Міністерство культури і мистецтв України. Ним і виділені на це відповідні кошти. Але в різних обсягах (що і є предметом нашої статті).

Так, замовивши Ярославу Лупію «Секонд-хенд», міністерство взяло на себе його фінансування в повних, хай далеко й не щедрих, обсягах (українські режисери вже навчилися робити дешеві стрічки — з огляду на витрати, а не на художні цінності, хоча перше інколи й обумовлює друге). Після завершення зйомок і монтажу стрічки (а передбачається це навесні наступного року) Мінкультури, само собою, розпорядиться фільмом на свій розсуд. Певно, його побачить у кінопрокаті широкий глядач. Він і оцінить стрічку, за детективною канвою якої проглядаються складні філософські й психологічні проблеми сучасності.

А ось «Настроювача» Кіри Муратової профінансовано Мінкультури і мистецтв, за словами заступника міністра Тимофія Кохана, тільки на 40 відсотків. Решту вклав російський продюсер Сергій Чліянц (який, до речі, твердить, що внесок української сторони — лише 25 відсотків від загальних витрат). Це дало підстави вважати створений в Одесі фільм стрічкою спільного українсько-російського виробництва. А що з цього вийшло, яскраво показав Венеціанський міжнародний кінофестиваль, який відбувся в першій половині вересня.

Фото Олега ВЛАДИМИРСЬКОГО.

Прем'єру «Настроювача» було заявлено в офіційній позаконкурсній програмі фестивалю. Показ призначили на 6 вересня. На прем'єрі чекали автора фільму. К. Муратова, вочевидь, зуміла б розставити всі крапки над «і» в скандалі, що зчинили навколо її творіння. Але сталося так, що до Венеції Кіра Георгіївна не доїхала — на австрійському кордоні у візі її онука виявили якісь недоречності, й пані Муратова повернулася додому. В нашій делегації залишилася директор Одеської кіностудії Ольга Невєрко, яка й стала свідком усього, що було далі.

А почалося з того, що продюсер фільму Сергій Чліянц, який представляє компанію «Пігмаліон Продакшн», офіційно заявив «Настроювача» як кінострічку, що презентує... тільки Росію. Ще до її показу члени української делегації та акредитовані на фестивалі наші журналісти прагнули з'ясувати, чому фільм, знятий на українській студії українським режисером, раптом став російським. Спочатку була чутка, що все переплутали в дирекції фестивалю, неправильно оформивши документи. Та після перегляду «Настроювача», що отримав шквал схвальних оплесків і відгуків, Сергій Чліянц на прес-конференції, за свідченням там присутніх, однозначно заявив: оскільки компанія, що представила стрічку, російська, то й фільм — російський. А Україна хай скаже спасибі вже за те, що в титрах фільму значиться і її Міністерство культури...

Можна було б, мабуть, проковтнути цю гірку пігулку, якби прикра й образлива історія з «Настроювачем» не мала продовження. Вже після Венеції фільм Кіри Муратової послали до Торонто (Канада), на міжнародний кінофестиваль. У його програмі «Сучасне світове кіно» значився й показ «Настроювача». Втім, ні в анотації на стрічку, ні в довідці про режисера Україну навіть не згадано. Мало того, Кіру Муратову названо «гранд-дамою кіно Росії». Отакої! Те, що вона є народною артисткою України і створює свої славнозвісні фільми на українській кіностудії за участі українських операторів, художників, композиторів, акторів, залишилося поза кадром.

Ніхто не може сьогодні напевне сказати, чи побачать уже готового «Настроювача» (як ото вже зараз можна твердити про майбутній «Секонд-хенд») українські глядачі. Бо відомо: хто платить, той і замовляє музику.

А ми все бідкаємося, що Україну мало знають і цінують у світі. Й сподіваємося, що вітчизняна культура прорубає вікно в Європу. Хоч зараз і не модно це цитувати, та все ж не зайве нагадати урядовим і міністерським чиновникам забуту ними формулу: з усіх мистецтв для нас найважливішим є кіно. Бачте, політики знали про вплив кіно на людину ще на зорі кінематографа. А що говорити про сьогодення, коли не тільки в кінотеатрах, а й по телевізору в кожній хаті крутять тисячі фільмів? Після тривалого застою почалося, схоже, відродження нашого кіно — на Київській та Одеській студіях знімають нові стрічки. А на чиї гроші — питання, як бачимо, далеко не другорядне. Інакше наші настроювачі опиняться в секонд-хенді.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

На знімку: Кіра Муратова та оператор Геннадій Карюк на зйомках «Настроювача».

Кирилівка стане світовим курортом

ПЛАНИ

У серпні цього року на базі відпочинку «Бриз», розташованій на Федотовой косі в Кирилівці, відпочивав всесвітньо відомий український боксер Віталій Кличко. Багато хто бачив, як він ранком бігав берегом моря. А журналіст однієї із запорізьких газет Олена Гранишевська розповіла, що Віталій всі дні ганяв на кайтинзі (різновид віндсерфінга) лиманом уздовж Федотової коси. Він зазначив, що саме Кирилівка є ідеальним місцем для цього виду спорту. Тут постійно є вітер, але при цьому на лимані немає хвиль.

Благодатний, унікальний куточок Азовського узбережжя вабить багатьох. За своїми природними властивостями він ні в чому не поступається багатьом курортним зонам світу, а за деякими і обходить їх. Ось тільки комфорту тут не вистачає. Щоправда, останнім часом з'явилися бази відпочинку класу «люкс», місця для розваг, атракціони, кафе, ресторани. Але це не вирішує проблему. Потрібна глобальна перебудова курортної сфери. Саме це вважає одним із головних завдань у діяльності Кирилівської селищної ради її голова Михайло Малишко.

За два роки, що він керує селищною радою, вдалося зробити чимало: підключити Інтернет — вже є більш як 30 користувачів, установити три вишки мобільного зв'язку; освітити Кирилівку, дорогу між нею і селом Азовське в нічний час; прокласти об'їзну дорогу, облагородити парк і центральну площу, відремонтувати дитячий садок, школу. Уже розроблено генеральний план з розвитку курортної сфери. У єдине ціле об'єднаються селище Кирилівка, села Азовське і Степок. Курорт розташовуватиметься на 1654 гектарах, а пляжі простягатимуться на 20 кілометрах. Нині у стадії розробки проект набережної. Звичайно, для цього потрібні величезні кошти. Але, здається, бізнесмени, котрі будують свій бізнес на узбережжі, розуміють, що від удосконалення курортної сфери вони тільки виграють, тому не відмовляють у допомозі. Усього в Кирилівці функціонує 250 баз відпочинку і ще 173 кафе, магазинів, атракціонів, розважальних комплексів, стоянок.

У планах — організація невеликого аеропорту на місці колишнього, куди приземлялися «кукурузники», а ще яхт-клубу. До речі, це не примха. На Федотову косу люблять приїжджати віндсерфінгісти. Нинішнього літа двічі — у червні і серпні — проводилися змагання з цього виду спорту. У них брали участь спортсмени з Німеччини, Росії та інших країн. У задумах — будівництво аквапарку. Нині два бізнесмени з Києва і Запоріжжя вирішують, кому зайнятися будівництвом.

— Ми хочемо, щоб Кирилівка стала курортом не тільки державного, а й міжнародного значення, — ділиться своїми планами Михайло Малишко. — Головне наше багатство — це великі запаси унікальних за своїми цілющими властивостями грязей. Нам потрібно лише провести їх бальнеологічну експертизу. І дуже важливо оформити документацію на землю, щоб можна було її продавати бізнесменам під будівництво різних об'єктів.

— Оренда землі їх не влаштовує?

— Ніхто не хоче вкладати гроші, поки не матиме держакта на землю. Оренді мало хто довіряє. Всі хочуть, щоб земля була їхньою власністю. Приміром, тільки з такою умовою в Кирилівці виявили бажання будувати готелі бізнесмени з Києва.

— Але для цього потрібно зробити хоча б каналізацію, якої поки що немає.

— Це півбіди. Все це ми зробимо. Інша річ — провести газ. Потрібно прокласти 50 кілометрів труб. Але поки що все застопорилося. Я уже весь Київ об'їздив, де тільки не погоджував це питання... Дуже важливо, що ми зможемо обігрівати будинки централізовано, а отже, продовжити курортний сезон на 2—3 місяці. Й узимку можна буде відпочивати біля моря.

Михайло Малишко впевнений, що все задумане втілиться в життя. Багато що вже виходить, але є одна проблема, яку ніяк не вдається розв'язати. Кирилівці потрібен свій архітектор. У штаті селищної ради із січня 2004 року залишається вакантною ця посада. Шукали у Запоріжжі — немає.

— Кирилівку будуємо як курорт і треба, щоб архітектор після себе залишив помітний слід.

Олександр ВОРОТІЛОВ.

На знімку: Михайло Малишко з генеральним планом розвитку курорту Кирилівки: «А тут буде набережна».

Ударили дзвони на місці Січі

ПАМ'ЯТЬ

Нещодавно на території державного історико-культурного заповідника «Буша» вдарили дзвони, а слідом полинули звуки литавр. Вони сповістили про початок обласного свята козацької слави...

У руках учасників свята запалали свічі, розпочалася поминальна служба. Актори обласного музично-драматичного театру імені М. Садовського відтворили події, що відбувалися тут, на високих пагорбах, 350 років тому так, як їх описав у своїй драмі «Облога Буші» Михайло Старицький. Оборона Буші, невеликого села на Поділлі, увійшла в історію нашого народу як одна з найкривавіших битв визвольної війни 1648—1654 років. Щоб не здатися у полон ворогові, місцеві жителі — дорослі і малі — зібралися у сільській церкві і живцем спалили себе. Водночас знищили запаси пороху, які були поруч на складах.

Квіти шани мужнім бушанцям учасники свята поклали до кам'яних скульптур козака Михайла, сільської жінки Мар'яни Завісної, яка була ініціатором уникнення ворожого полону, а також до пам'ятника воїнам, котрі загинули на фронтах Великої Вітчизняної війни. Марш-парадом пройшли прикордонники Ямпільського прикордонного загону разом з місцевими козаками і малими козачатами.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

ОГОЛОШЕННЯ

Шановні акціонери (учасники) ВАТ АБ "Укргазбанк" !
Правління ВАТ АБ "Укргазбанк" повідомляє
про проведення загальних зборів
учасників ВАТ АБ "Укргазбанк".

Дата проведення загальних зборів **19 листопада 2004 року.** Збори проходитимуть у актовому залі Бориспільського районного споживчого товариства за адресою: Київська область, м. Бориспіль, вул. Київський шлях, 83.

Початок зборів о 15.00

Реєстрація учасників зборів з 14.00 до 14.50 за вказаною адресою.

Порядок денний загальних зборів:

1. Про емісію акцій ВАТ АБ "Укргазбанк" та затвердження умов випуску акцій ВАТ АБ "Укргазбанк" дев'ятої емісії.
2. Про зміни у складі Спостережної Ради ВАТ АБ "Укргазбанк".
3. Про затвердження рішень Спостережної Ради ВАТ АБ "Укргазбанк".
4. Про затвердження змін до Статуту ВАТ АБ "Укргазбанк".
5. Про затвердження змін до Положень ВАТ АБ "Укргазбанк" "Про Спостережну Раду банку" та "Про Правління банку".

Додаткова інформація.

Випуск акцій ВАТ АБ "Укргазбанк" дев'ятої емісії здійснюється з метою збільшення статутного капіталу банку.

Випускається 50 000 000 (п'ятдесят мільйонів) штук іменних простих акцій на загальну вартість 50 000 000,00 (п'ятдесят мільйонів) гривень, номінальна вартість кожної акції - 1 (одна) гривня. Форма випуску документарна.

Акціонери банку користуються переважним правом на придбання акцій ВАТ АБ "Укргазбанк" дев'ятої емісії у кількості, пропорційній їх частці у статутному капіталі ВАТ АБ "Укргазбанк".

У зв'язку з додатковим випуском акцій усі права акціонерів, які передбачені чинним законодавством України, є незмінними.

Власники акцій не несуть збитків, пов'язаних із додатковим випуском акцій ВАТ АБ "Укргазбанк".

Заплановані строки підписки: перший етап - з 06.12.2004 по 20.12.2004 включно, другий етап - з 21.12.2004 по 28.12.2004 включно.

Проект змін до Статуту ВАТ АБ "Укргазбанк", пов'язаних із збільшенням статутного капіталу:

Перший абзац статті 4.3 розділу 4 Статуту ВАТ АБ "Укргазбанк" викласти в такій редакції: "Статутний капітал БАНКУ становить 170 000 000 (сто сімдесят мільйонів) гривень і сформований за рахунок власних коштів акціонерів, одержаних від реалізації 477 078 штук акцій іменних привілейованих (що становить 0,28 % від розміру статутного капіталу) та 169 522 922 штук акцій іменних простих (що становить 99,72 % від розміру статутного капіталу) номінальною вартістю 1 (одна) гривня".

З питань порядку денного та організаційних питань проведення Зборів звертайтесь за тел. (044) 2392830 або за адресою: м. Київ, вул. Пушкінська, 42/4.

Правління ВАТ АБ "Укргазбанк"

Арбітражний керуючий повідомляє, що загальні збори акціонерів ВАТ «Рахівська картонна фабрика»

відбудуться 16 листопада 2004 року об 15.00 годин за адресою: Закарпатська область, м. Рахів, вул. Б. Хмельницького, 70. Реєстрація учасників буде здійснюватися за місцем проведення зборів з 13.00 до 14.55.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Інформація про закінчення процедури банкрутства.
2. Внесення змін до Статуту ВАТ «Рахівська картонна фабрика».
3. Вибори спостережної ради.
4. Вибори голови та членів правління.
5. Вибори ревізійної комісії.
6. Вирішення питання про подальшу роботу підприємства.

Для участі в зборах акціонерам необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу, представникам акціонерів - доручення оформлено відповідно до чинного законодавства.

Господарський суд Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) за позовом Управління ПФУ у Тростянецькому районі порушив справу № 5/419-04 про визнання банкрутом Агрокооператив приватних пайовиків ім. Шевченка (с. Іллящівка, Тростянецького району, Вінницької обл., код ЄДРПОУ 07370514).

Ліквідатором призначено Управління ПФУ у Тростянецькому районі (24300, Вінницька обл., смт. Тростянець, вул. Наконечного, 14). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Загальні збори членів Гощанської агропромислової асоціації (Юр. адреса: Рівненська область, Гощанський район, смт. Гоща, вул. Наливайка. 72а, Код ЄДРПОУ 31791881) повідомляють, що 15 вересня 2004 р. прийнято рішення про припинення юридичної особи шляхом ліквідації. Претензії кредиторів Гощанської агропромислової асоціації приймаються ліквідаційною комісією протягом двох місяців з моменту публікації даного повідомлення за адресою: смт. Гоща, вул. Наливайка, 72а, т. 8 (03650) 2-22-61.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 07.09.2004 р. у справі № 23/568-б визнано банкрутом Приватне підприємство «Анакреон» (код ЄДРПОУ 30931060, адреса: 04147, м. Київ, вул. Світлицького, 35, п/р 26008300974 в АКБ «Форум», МФО 322948) та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором банкрута призначений арбітражний керуючий Кузьмич Ярослав Андрійович (ліцензія АА № 783243 від 23.06.2004 р.); адреса: 01042, м. Київ-42, а/с 1; контактний телефон: 8 (067) 564-91-90.

Господарським судом АР Крим (м. Сімферополь, вул. К. Маркса, 18, 95000) порушено провадження у справі про банкрутство: ухвала від 12.08.04 р. № 2-6/10169-2004 по відношенню до Товариства з обмеженою відповідальністю Спеціалізованого монтажного підприємства «Інтер-Сохта-Газ» ЛТД, ЗКПО 22317832, 97570, АР Крим, Сімферопольський район. с. Чистеньке, вул. Молодіжна, буд. 7, п/р 26004301320661/980 в Кримській філії «Кримське Центральне відділення Промінвестбанк».

Арбітражним керуючим призначений Коблицький Віктор Іванович (м. Ялта, а/с-19, 98600).

Письмові заяви кредиторів направляти в 30-ти денний термін з моменту публікації в Господарський суд АР Крим банкроту і арбітражному керуючому.

Господарським судом Львівської області порушено справи про банкрутство за заявою ДПІ у Львівській області до:

ТзОВ «Львівінвестбуд», справа № 6/218-8/117, юридична адреса: 79035, м. Львів, вул. Зелена. 107, код ЄДРПОУ 20808862, п/р №26000301365045/980 у філії «Залізничне відділення ПІБ», МФО 325105.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Пурія Р. П. (ліцензія від 09.10.04 № 668318), що проживає за адресою: м. Львів, вул. Зубрівська, 7а/9.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування цього оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області від 08 вересня 2004 року по справі 15/156 Б Товариство з обмеженою відповідальністю «ВІККО» (код ЄДРПОУ 32274501, адреса: 83048, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 202 а, п/р № 26002000078001 у Філії ДД АТ «Індекс - Банк» м. Донецька, МФО 335850) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура строком на два місяці до 08 листопада 2004 року. Строк пред'явлення претензій один місяць з дня опублікування оголошення.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Сірівля Людмилу Станіславівну, ліцензія № 779117, адреса: 83055, м. Донецьк, вул. Горького, 158, ТОВ «Брок - Інтрон».

Господарський суд Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. Луначарського, 29) порушив справу № 10/86 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Олександрія — ГерБер» (28000, Кіровоградська обл., Олександрія, вул. Коваленко, 2, інд. код. 31003200).

Розпорядником майна призначено Кобець Ірину Володимирівну (м. Олександрія, вул. 50-років Жовтня, буд.22, кв.4; ліцензія серії АА № 249536 від 16.11.2001 р.).

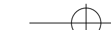
Ліквідаційна комісія Закарпатського акціонерного комерційного банку "Лісбанк"

оголошує про проведення аукціону з продажу облігацій Республіканської внутрішньої 5 процентної позики 1990 року в кількості 1417 штук, за початковою ціною пакета - 663 грн 47 коп.

Аукціон проводитиметься 02.11.2004 року через "Технічний центр "ПФТС" за адресою: м. Київ, вул. Щорса, 31, тел.: (044) 252-88-08. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 01.11.2004 року факсом за номером (044) 252-85-53.

Ознайомитися з облігаціями можна за адресою Ліквідаційної комісії ЗАКБ "Лісбанк" протягом робочого дня.

Ліквідаційна комісія ЗАКБ "Лісбанк".
Закарпатська область, м. Ужгород, пл. Пушкіна,1, тел.: (0312)61-93-41.

ЕВАКУАЦІЯ

НЕ ВІРИТЕ?

Ранок почався майже за класиком — надворі ще й не сіріло, а село вже нагадувало розтривожений вулик. Гуцикаючи вибоїнами, вузькими вулицями сунув автофургон з гучномовцем на даху, що без угаву монотонно повторював:

— Мешканці села Кавунівка! Протягом півгодини всім слід зібратися біля сільради. З собою мати документи та запас харчів і води на дорогу, триватиме все не більше години. Бажано ще подбати про взуття та одяг на випадок дощу.

Сказати, що тутешні Рябки й Шарики мало не похрипли, це взагалі нічого не сказати. Та й самі сполохані зрання аборигени теж дуже голосно обговорювали несподівану напасть.

— Невже знову щось на військових складах?

— Ні. Тут діло сурйозніше. Швидше за все, бахнуло на атомній. А до неї від нас по прямій і сотні кілометрів не набереться.

— Може, град чи повінь насуваються?

— А я чув, казали люди, десь тут недалеко йдуть зйомки кіна — «Яничари» називається чи щось таке. Ото, мабуть, і вивезуть усіх геть. Значить, ото щоб безлюдне село нагадувало наліт орди. Ще й гроші за це платять. Он в сусідньому районі вивезли Вишневе на пару годин у степ, а потім кожному по десятці дали. Їй-бо!

— Що ти рівняєш?! У тому зачуханому Вишневому й сотні дворів немає! А в нас? Та майже вп'ятеро більше!

— Люди добрі, а худобу та птицю на кого лишати? Та нехай вони сказяться з отими «Яничарами» та тими, хто це все придумав!

А тим часом до дворів дійшла й більш офіційна і схожа на правдиву інформація. По-перше, біля сільради вже вишикувалася довжелезна колона автобусів. По-друге, у степу — неподалік Рогозяної балки — досі розгорнуто тимчасовий табір, де на всю димлять польові кухні, які готують гарячу страву. Потретє, вивозять туди сільчан лише на три-чотири години. І найголовніше — всі тимчасові незручності буде компенсовано. Дорослі отримають по десять, а діти — по п'ять гривень.

Малюнок Миколи КАПУСТИ.

Останнє повідомлення таки поліпшило настрій кавунівців, однак теж не залишилося без жвавого обговорення.

— Коли платять гроші, річ не в «кіні». Тут пахне виборами. Точно! Он в телевізорі вже аж похрипли, що через наш край їде прем'єр. Мабуть, вивезуть нас і поставлять край дороги, щоб кричали йому про підтримку на виборах.

— Мужики, раз таке діло, треба торгуватися. Бо он Яблунівку під час минулого візиту возили аж до райцентру, то їм платили по п'ятнадцять гривень. Щоправда, їх тоді біля траси майже добу маринували. Хоча випивки й закуски, розповідають, було!..

Неквапливі теревені про вибори та останні розцінки на участь у них тривали й тоді, коли сільчани почали розсідатися в автобуси. І тому нарешті, аби хоч трохи припинити ці балачки, присутнє тут цабе районного розливу щось буркнуло голові сільради і гучномовець прохрипів мету маневрів. Мовляв, евакуація мешканців села здійснюється в ході планових навчань з цивільної оборони і не має до президентських виборів жодного відношення.

Цьому повідомленню, звісно, ніхто не повірив. Немає дурних. Та цікаво, що на користь такої неймовірної версії спрацювали й наступні події.

Кавунівців вивезли до лісопосадок край Рогозяної балки. Щедро нагодували кашею, до якої всім бажаючим налили й по сто п'ятдесят грамів. Далі влаштували імпровізований концерт за участю самодіяльних колективів з райцентру. Заплатили всім під розпис по десять гривень. І все. Тобто ніхто й словом чи бодай півсловом не обмовився про вибори та підтримку «єдиного» кандидата.

І тільки надвечір, коли мешканці села давно повернулися до своїх домівок, стала відома справжня причина спішної евакуації. З'ясувалося, що цього дня до населеного пункту для зустрічі з виборцями мав приїхати ще один кандидат у Президенти. Так, так. Отой самий, напередодні приїзду якого місцеву владу змушують мерщій зачиняти на всі замки підходящі для зустрічей з виборцями приміщення. Втім, графік поїздки був настільки щільний, що від візиту до села в останню мить довелося відмовитися. Тому в Кавунівці й дотепер сушать голови: заберуть у них по десять гривень чи ні? І чи змусять ще й платити за харчі, випивку та проїзд на несподівано влаштований владою «пікнік»? А ще, озброївшись калькуляторами, підраховують: скільки потрібно автобусів чи пасажирських вагонів, щоб за кілька годин вивезти всіх-всіх мешканців райцентру. Бо саме туди, кажуть, збирається приїхати претендент і головний конкурент «єдиного».

Павло КУЩ.

ЦЬОГО ДНЯ

■ 1709 р. Помер гетьман Іван Мазепа. ■ 1862 р. У Петербурзі створено Західний комітет — особливий орган для боротьби з визвольним рухом у Білорусії, Литві та на Правобережній Україні. ■ 1914 р. Народився Юрій Левітан, диктор радянського радіо. ■ 1918 р. У Кам'янці-Подільському відкрито український держуніверситет. Засновник і перший ректор — Іван Огієнко. ■ 1920 р. Між командуванням Червоної Армії та Нестором Махном укладено угоду про виступ частин Махна проти Врангеля. ■ 1990 р. У Києві на площі Жовтневої революції розпочалась голодовка студентів з політичними вимогами.

АСТРОЛОГІЧНИЙ ПРОГНОЗ

з 4 по 10 жовтня 2004 року

Протягом цього тижня важко буде прийняти рішення з важливих питань через те, що від вас приховуватимуть основну інформацію. У крайньому разі довіртеся своїй інтуїції. Можливі несподіванки у фінансових справах, потрібно швидко реагувати на зміни, що відбуваються. Взаємовідносини будуть непередбачуваними, особливо з жінками. Не робіть необдуманих покупок.

ОВЕН. Цього тижня необхідно приділити особливу увагу роботі з партнерами. Особисті й партнерські зв'язки для вас стануть засобом самовираження. Під час прийняття важливих рішень треба враховувати думку чоловіка (дружини) або партнера. Правильно він вважає чи ні, підкаже інтуїція. Може нервувати як вимушене неробство, так і перевантаження на роботі та вдома.

ТЕЛЕЦЬ. Щоб досягти успіху, потрібно якомога якісніше виконати доручену вам роботу. Якщо використовуватимете свою фантазію і натхнення, отримаєте не лише задоволення від неї, а й визнання. Вас можуть залучити до ділової діяльності, пов'язаної з фотографією, психологією. Або займатиметеся справами, пов'язаними з лікарнями чи релігійними закладами. Плани можуть несподівано змінитися через рішення, прийняте вашими дітьми або коханою людиною.

БЛИЗНЮКИ. Ваші творчі дослідження або захоплення дадуть результати, одним із них стане впевненість у собі й обраному шляху. Тонке розуміння поведінки інших людей сприятиме зміцненню стосунків із ними. Можливе отримання документів здалеку. Через непередбачені проблеми вдома чи на роботі доведеться розриватися між тим й іншим. Якщо розв'язуєте питання купівлі-продажу нерухомості, то вас можуть поставити перед необхідністю швидкого прийняття рішення.

РАК. Цього тижня можете дізнатися про раніше вам невідоме. Можливо, це стосуватиметься ваших батьків, родини або місця проживання. Проводьте більше часу вдома, в колі близьких вам людей. Несподіваними труднощами цього тижня можуть обернутися взаємовідносини з родичами або сусідами. Можливо, вам доведеться вирушити в дорогу або, навпаки, поїздку раптово буде відкладено, через що зміняться ваші плани і ви залишитеся незадоволеним.

ЛЕВ. Не вся інформація, яку отримаєте, буде повною і об'єктивною. Якщо можливо, не призначайте на цей тиждень важливих зустрічей і не займайтеся оформленням важливих документів. Період сприятливий для роздумів, читання духовної літератури. Вам несподівано трапиться нагода розв'язати свої фінансові проблеми. Треба вирішити, віддавати борг чи ні.

ДІВА. Завдяки вашим фінансовим успіхам або особливій системі духовних цінностей зросте ваш престиж. Не покладайтеся на отримані протягом цього тижня фінансові дані — вони не відбиватимуть повної картини. Займіться своїм здоров'ям. Вчинки партнерів або дружини (чоловіка) можуть вас шокувати. Ваші бажання або фінансові витрати роздратують їх, через що може виникнути сварка.

ТЕРЕЗИ. Матимете можливість виявити рішучість і організаційний талант. Завдяки здобутому авторитету й успіхам відчуєте впевненість у своїх силах, зможете вирішити насущні питання. Спілкуючись із людьми, пам'ятайте, що ваші співрозмовники можуть частину інформації не почути. Вам несподівано захочеться усамітнитися, можливо, це буде одним із найкращих способів відійти від проблем, що звалилися на вас несподівано.

СКОРПІОН. Протягом цього тижня ваше лідерство матиме закулісний характер. Вирішуючи питання, пов'язані з фінансами або корпоративними грошима, податками, страхуванням, спадщиною, не треба демонструвати свою волю — використайте інтуїцію та уяву. Через необачність удома ймовірні проблеми з водою, газом або іншими хімічними речовинами. Труднощі можуть виникнути у стосунках з дітьми або коханим (коханою) — з одного боку і друзями — з другого.

СТРІЛЕЦЬ. Цей тиждень дає змогу за допомогою інтуїції успішно організувати або взяти активну участь у колективній чи громадській діяльності. У цих справах можете взяти на себе роль лідера. Можливо, цього тижня потоваришуєте з відомими або важливими персонами. Можете зміцнити свої стосунки з дорогими і близькими вам людьми. Цього тижня у вас може виникнути прагнення бути незалежним.

КОЗЕРІГ. Можете досягти дуже багато у професійній діяльності лише в тому разі, якщо не побоїтеся взяти на себе лідерство і діятимете інтуїтивно. Використайте цей тиждень для поліпшення взаєморозуміння на роботі із співробітниками та підлеглими. Інформація, що йде від начальства, буде неповною, її необхідно уточнити. Можете запланувати оздоровчі процедури.

ВОДОЛІЙ. Успіх і визнання, що прийдуть до вас цього тижня, залежать від авторитету, який ви маєте серед партнерів, що перебувають далеко або за кордоном. Спілкуючись з ними, не орієнтуйтеся лише на їхню інформацію — вона неповна. Ви маєте бути дуже уважні під час розв'язання фінансових питань, особливо, якщо здійснюєте несподівані покупки — це може призвести до ще більших фінансових проблем.

РИБИ. Вам необхідно взяти активну участь у розв'язанні питань, пов'язаних зі спільними фінансами, податками, страхуванням. Водночас не дуже покладайтеся на отриману інформацію, довіртеся інтуїції. Використайте цей час для духовної роботи і пізнання свого внутрішнього світу. Ваша ексцентрична поведінка може спричинити проблеми у стосунках із партнерами або подружжям.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Прислухайтесь!

Агонія влади БРК — це звучить життєствердююче!

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Курам на сміх

Про відкритість, чесність та демократичність виборів у Березі Рябкової Кістки розповідають усім: і пересічним громадянам, і дітям у школах, і міжнародним експертам — всім, тільки не курам, щоб ті не сміялися.

За чистоту лав

У Березі Рябкової Кістки триває очищення правоохоронних органів. Нині тут звільняються від тих, хто не в змозі три дні поспіль пити горілку за наказом свого міністра.

Телеформула

2 + 2 = 48 мільйонів лохів.

Наука перемагати

Усупереч стогнанням декотрих вчених про загибель вітчизняної науки, в кожному регіоні Берега Рябкової Кістки відкрито філії столичного університету лохалізації населення.

Правовий всеобуч

Незнання олігархів — звідки в них взялися мільярди — не звільняє їх від відповідальності за грабунок народу.

З привітом

Економіка Берега Рябкової Кістки розвивається просто божевільними темпами. Це вам підтвердить будь-який місцевий божевільний.

Ніякої революційної ситуації

Якщо низи не можуть жити по-старому, то хай вони собі тихесенько вимирають.

На службі — як на службі

Правоохоронці БРК служать суспільству, вислужуються — перед бандитами.

Олександр ПЕРЛЮК.

Оголошення

Оголошується конкурс на заміщення виборної посади губернатора провінції. Заявки приймаються від мафіозних кланів, бандитських угруповань та кримінальних авторитетів протягом одного місяця від дня опублікування цього оголошення.

ДОШКА ПОШАНИ «КУРЕНЯ»

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Ваші руки не для скуки

Гліб Павловський, російський політтехнолог, який працює на одного єдиного — неподільного кандидата в Президенти України:

— У виборців виникає відчуття, що група людей повернулася до нього спиною і щось між собою «тре».

Від чергового:

— Найцікавіше, що в цій групі людей є і ви. І я навіть знаю, кому і що ви «трете»!

Із життя шариків

Степан Гавриш, народний депутат України:

— В Януковича міг влучити невеликий важкий предмет, зокрема, шарикопідшипник вагою 50—75 грамів, який потім у загальному сум'ятті кудись закотився.

Від чергового:

— Пане Гавриш, не ламайте собі голову: шарик закотився за ролик...

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Купівля-продаж

Леонід Черновецький, кандидат у Президенти, народний депутат України:

— Я особисто куплю всім членам фракції КПУ по «Жигулю»! Міг би купити і щось дорожче, але вирішив, що броньовані «Мерседеси» вам ні до чого, ніхто вас не вб'є...

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Від чергового:

— Пане Черновецький, дорого не броньований «Мерседес», а увага. Купіть їм просто броньовик...

Гаситимуть. Можливо, днів три...

Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Журнал «Компа@ньон»:

Геннадій Красовський, аналітик компанії «НІКойл»:

— Представники нафтових компаній прийшли на нараду в Кабмін. Їх там запитують: «Ви що, збитків зазнаєте?». Вони відповідають: «Так, зазнаємо». Микола Азаров їм каже: «Ну, після виборів приносьте рахунки за збитки, ми погасимо».

Від чергового:

— Я б цю мудру думку продовжив так: «Але якщо ми програємо (вибори), то погасите ви!»

Завмри!

Мал. Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

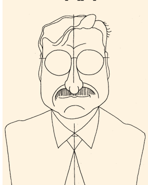
Олександр Волков, народний депутат України (про одного з кандидатів у Президенти).

— Його поїздки областями і районами — приїжджають сотні людей охорони, розганяють людей. Верещать цими сиренами, машини... Життя в містечку завмирає!..

Від чергового:

— Ви що, Його біографії не читали?.. Сказано ж, важке, без батьківської ласки, дитинство... От людина і надолужує згаяне в дитинстві — грається в машинки, сирени, охорони... Життя ж у нього одне. І містечко завмирає... Тому що... розуміє.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

НАРОДНИЙ КАЛЕНДАР

Вересень пахне яблуками, а жовтень — капустою

2 жовтня — Трохима. На Трохима не проходить щастя мимо — куди Трохим, то й воно за ним. Пасічники переносять вулики в погребки. Спостерігали: якщо бджоли старанно позаліплювали вічка воском чи прополісом — зима буде суворою, а коли злегка — то теплою.

3 жовтня — Дениса. Північний вітер — на холод, південний — на тепло, західний — на мокречу, а східний — зимно, але сонячно.

4 жовтня — Кіндрата. Починали готуватися до зими. Різкий північно-східний вітер — на холодну зиму.

5 жовтня — Фотія. Якщо листя з берези ще не опало, то сніг ляже пізно. Коли ж дерева звільнились, то наприкінці січня буде тривала відлига.

6 жовтня — Івана Предтечі. На Предтечі тулися до печі.

8 жовтня — Єфросинії. Цей день ще називають «капусником», бо за повір'ям пошаткована капуста мала довго й добре зберігатися. Коли на Єфросинії тепла погода, то ще тепло триватиме три тижні. Якщо цього дня випаде сніг, то зима встановиться на Михайла (21.11).

Прикмети жовтня

- Пізнє опадання листя — на тяжкий рік.
- Скільки не випало б снігу, але якщо на вишнях залишилося листя, то неодмінно наступить відлига.
- Дикі гуси на відльоті — кінець бабиного літа.

Голос України

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- (р) Платні матеріали.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна: для фізичних осіб — 3,30 грн., для підприємств і організацій — 6,00 грн. на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

Зам. 3011183. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54; відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44; телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Передплата на газету «Голос України» **(on-line)** за адресою: **www.dnepropochta.dp.ua; www.presa.ua**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

